

"Γερμανία"...

...το χαϊβάνι της Ευρώπης.

Κάποιοι στο Βερολίνο συνεχίζουν τον

..."Τριακονταετή Πόλεμο".

Θρησκευτικός είναι ο πόλεμος

εναντίον των PIIGS της Μεσογείου.

Σε μερικά χρόνια

θα έχουν εξαφανιστεί από την Ευρώπη

έννοιες όπως "Γερμανία" ή "Γερμανοί".

Το να ισχυριστεί κάποιος στη σημερινή εποχή ότι κάποιο κράτος ή κάποιος λαός μπορεί να "εξαφανιστεί" από το "πρόσωπο" της Γης, αυτό είναι κάτι, το οποίο είναι παντελώς ξένο με την επικρατούσα πλέον λογική. Στα σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα αυτό μπορεί και να γινόταν κάτω από τα "λεπίδια" των σφαγέων. Σήμερα, είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο; Βεβαίως και μπορεί να γίνει. Αυτό, το οποίο ισχυριζόμαστε, πιθανόν στο πρώτο άκουσμά του να φαίνεται παράξενο, αλλά δεν είναι και τόσο απίθανο ως ενδεχόμενο να συμβεί, αν κάποιος σκεφτεί τα δεδομένα πάνω σε μια βάση λογικής, η οποία περιλαμβάνει όλες τις ιδιομορφίες του κόσμου στον οποίο ζούμε σήμερα.

Ζούμε σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, όπου ο "χρόνος", ως φυσικό μέγεθος, έχει αναπτύξει τεράστιες "ταχύτητες" και η έννοια του "χώρου" έχει ελαχιστοποιήσει την "επιφάνειά" της. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι εξελίξεις, οι οποίες αφορούν τόσο την ανθρωπότητα ως σύνολο όσο και τους λαούς της ως υποσύνολα, διαδραματίζονται με τέτοιες ταχύτητες και εκτείνονται σε τόσο μεγάλες γεωγραφικές επιφάνειες, που απαιτούνται λίγες ημέρες για να γίνουν αυτά, τα οποία κάποτε απαιτούσαν αιώνες.

Όταν λοιπόν εμείς λέμε ότι η Γερμανία και μαζί της οι Γερμανοί πιθανότατα να "εξαφανιστούν" στο άμεσο μέλλον, δεν μιλάμε για κάποιου είδους δολοφονικές πρακτικές

του απώτατου παρελθόντος. Αναφερόμαστε σε επιλογές των ιδίων των Γερμανών σε σχέση με το μέλλον τους ...Αναφερόμαστε σε πολιτικές εξελίξεις, οι οποίες μπορούν να επιταχυνθούν από τα τεχνολογικά μέσα, τα οποία σήμερα είναι κυρίαρχα ...Αναφερόμαστε σε συνέπειες κοινωνικών "ζυμώσεων", οι οποίες πάντα εκδηλώνονται και εξελίσσονται για τους ίδιους ιστορικά λόγους και απλά τα χαρακτηριστικά της εποχής στην οποία ζούμε μπορούν να τις κάνουν ταχύτερες ... "Ζυμώσεων", οι οποίες πάντα ξεκινούν να εξελίσσονται όταν γίνονται λάθη από την πλευρά την εξουσίας, αλλά που η τεχνολογία της εποχής μας, λειτουργώντας ως "καταλύτης", μπορεί να τους προκαλέσει εκρηκτική "επιτάχυνση".

Σε μια εποχή λοιπόν σαν αυτήν που ζούμε σήμερα και στην οποία κλονίζεται η ίδια η έννοια του "Εθνους", είναι πολύ πιο εύκολο η έννοια αυτή να απειληθεί, όταν —εκτός όλων των άλλων— φέρει και ένα σημαντικό αρνητικό φορτίο. Αυτό το πρόβλημα πιστεύουμε ότι θα κληθεί ν' αντιμετωπίσει σύντομα ο γερμανικός λαός. Αρκεί λοιπόν σήμερα ν' αναπτυχθεί μια νέα αντίληψη περί της σημασίας και βέβαια της αξίας της έννοιας της "γερμανικότητας" και τα πράγματα θα εξελιχθούν με ταχύτητες τέτοιες, που κάποιος ούτε μπορούν να φανταστούν. Αρκεί να επικρατήσει μια νέα αντίληψη —κυρίως από τους ίδιους τους Γερμανούς— του προβλήματος που αντιπροσωπεύει η Γερμανία τόσο για τους Ευρωπαίους όσο και για τους ίδιους τους Γερμανούς και τα πράγματα θα εξελιχθούν με ταχύτητα "χιονοστιβάδας".

...Απλά πράγματα. Ό,τι συμβαίνει γύρω μας, συνδέεται με την έννοια της "επιβίωσης". Όλες οι επιλογές των ανθρώπων και των λαών κινούνται με γνώμονα αυτήν την έννοια. Άνθρωποι και λαοί κινούνται ενστικτωδώς για την εξασφάλιση της εύκολης επιβίωσης. Συσπειρώνονται και διασπώνται πάντα με στόχο την εξασφάλιση της ευκολότερης επιβίωσης. Αυτό συνέβαινε πάντα και αυτό συμβαίνει και σήμερα. Η αναζήτηση της εύκολης επιβίωσης κάποτε δίχαζε την Ευρώπη και η ίδια αναζήτηση σήμερα την ενώνει. Όταν λοιπόν μια "πλατφόρμα" συμφέρει στο επίπεδο της επιβίωσης, τότε αυτή διαρκώς ενισχύεται με νέους πληθυσμούς. Όταν δεν συμφέρει, τότε αρχίζει και διαλύεται με τον ίδιο φυσικό τρόπο.

Μια τέτοια "πλατφόρμα", η οποία μπορεί να διαλυθεί με τον ίδιο φυσικό τρόπο με τον οποίο συντέθηκε, είναι και η Γερμανία. Κάποτε μπορεί οι γερμανόφωνοι λαοί να έκριναν ότι τους συνέφερε ν' "ανέβουν" σ' αυτήν και στο άμεσο μέλλον μπορεί ν' αποφασίσουν ότι δεν τους συμφέρει. Αυτή η "ασύμφορη" Γερμανία θεωρούμε ότι κινδυνεύει να αφανιστεί στο άμεσο μέλλον. Ο λόγος είναι απλός. Η Γερμανία με τη συμπεριφορά της απειλεί τον περίγυρό της και αυτό το πληρώνουν πάντα οι ίδιοι οι Γερμανοί. Το έκανε στο πρόσφατο παρελθόν με τους Παγκόσμιους Πολέμους και το κάνει και σήμερα με την εριστική πολιτική που ακολουθεί μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό είναι εκείνο, το οποίο διαρκώς τρομάζει όλο και περισσότερους Γερμανούς. Τους τρομάζει η διαρκώς όλο και πιο επιθετική Γερμανία, γιατί τους απειλεί. Απειλεί τα συμφέροντά τους. Απειλεί και δεν διευκολύνει την επιβίωσή τους ...Την επιβίωση, η οποία

πάντα είναι το μεγάλο ζητούμενο για τέτοιου είδους επιλογές. Όταν μια "Γερμανία" ακμάζει και προσφέρει ασφάλεια, όλοι έχουν λόγους να θυμούνται ότι είναι Γερμανοί και να την ενισχύουν ...Όλοι έχουν λόγους να θυμηθούν ότι είναι τέτοιοι ...Αυτό, δηλαδή, το οποίο θεωρούμε ότι συνέβαινε μέχρι σήμερα. Όταν όμως η ίδια αυτή έννοια αρχίζει και γίνεται προκλητική —και άρα αρνητική στο θέμα της επιβίωσης—, τότε τα πράγματα αλλάζουν.

Αν κάποιοι Γερμανοί αντιληφθούν ότι η σημερινή προκλητική Γερμανία της Μέρκελ και του Σόιμπλε πρωτίστως απειλεί τους ίδιους και μετά όλους τους άλλους, μπορεί να την εγκαταλείψουν ...Μπορεί να διαχωρίσουν την πορεία τους από τη δική της ...Μπορεί να "θυμηθούν" ότι είναι Πρώσοι, Σάξονες, Βοημοί ή Βαυαροί και να θελήσουν να ζήσουν με βάση νέα δεδομένα ...Δεδομένα, τα οποία θα τους εξασφαλίσουν καλύτερη φήμη, περισσότερη αλληλεγγύη και μεγαλύτερη ασφάλεια ...Δεδομένα, τα οποία θα τους εξασφαλίσουν περισσότερη ησυχία και λιγότερη εχθρικότητα από το εξωτερικό περιβάλλον.

Σε αυτό το επίπεδο θα παίξει καταλυτικό ρόλο η σημερινή ανάπτυξη της τεχνολογίας της επικοινωνίας. Αν οι παλαιότερες γενιές των Γερμανών δεν είχαν τα μέσα ν' αποφύγουν την πληρωμή των λαθών των ηγεσιών τους, αυτό δεν είναι σίγουρο ότι συμβαίνει με τη σημερινή γενιά των Γερμανών. Αν οι παλαιότερες γενιές των Γερμανών δεν μάθαιναν εγκαίρως τα λάθη των ηγεσιών τους, δεν συμβαίνει το ίδιο στη σύγχρονη εποχή της ταχύτατης ενημέρωσης. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε ότι μπορούν ν' αλλάξουν τα πράγματα με τη Γερμανία, αν η ηγεσία της διατηρήσει τη σημερινή προκλητική της στάση και συνεχίσει να δημιουργεί πανευρωπαϊκό μίσος εις βάρος του γερμανικού λαού.

Πότε μπορούν ν' αλλάξουν οριστικά και αμετάκλητα αυτά τα πράγματα; Αλλάζουν, όταν έρχονται αποκαλύψεις μυστικών, τα οποία έπρεπε να παραμείνουν επτασφράγιστα ...Όταν οι λαοί αντιλαμβάνονται ότι έπесαν θύματα πονηρών εξουσιών ...Όταν οι λαοί καταλαβαίνουν ότι υπήρξαν θύματα συνομοσίας ...Όταν οι λαοί καταλαβαίνουν ότι πιάστηκαν κορόιδα. Αυτού του είδους τις αποκαλύψεις φοβούνται πάντα οι εξουσίες και αυτού του είδους τα μυστικά έχει η εξουσία της Γερμανίας. Στην εποχή στην οποία ζούμε είναι θέμα χρόνου ν' ανοίξουν όλοι οι "φάκελοι" αυτού του κόσμου ...Ν' ανοίξει και ο "φάκελος" της Γερμανίας ...Ν' ανοίξει η "ντουλάπα" της Γερμανίας και να φανούν όλοι οι "σκελετοί" της.

Σε αυτό το σημείο κάνει τη διαφορά η σημερινή "παγκοσμιοποιημένη" κατάσταση στην οποία βρίσκεται η παγκόσμια κοινωνία. Κάποτε απαιτούνταν δεκαετίες —αν όχι αιώνες— για να κατανοήσουν οι λαοί τα συμβαίνοντα ...Να κατανοήσουν τις συμπεριφορές ή τις συνέπειες των επιλογών των δικών τους εξουσιών ή των εξουσιών των άλλων λαών. Συνήθως τα εγκλήματα των εξουσιών τα μάθαιναν από τους ιστορικούς και όταν τα θύματά τους δεν ζούσαν πλέον για ν' αντιδράσουν. Απαιτούνταν δεκαετίες ή και αιώνες για ν' απλωθεί μια άσχημη φήμη για έναν λαό, ώστε ν' αρχίσει αυτός να "φυλλορροεί", εξαιτίας της αγωνίας των μελών του για ατομική επιβίωση.

Σήμερα αυτό δεν ισχύει, εφόσον αρκούν μερικές ημέρες, για να ενημερωθούν οι πάντες για τα συμβαίνοντα. Αυτό, το οποίο κάποτε απαιτούσε δεκαετίες ή και αιώνες για να περιέλθει σε κοινή "θέα", σήμερα μπορεί να απαιτεί μια στιγμιαία εκστρατεία ενημέρωσης στο Face-Book. Από εκεί και πέρα οι εξελίξεις μπορούν να γίνουν ραγδαίες. Αρκεί οι άνθρωποι να συνειδητοποιήσουν αλήθειες, τις οποίες μέχρι τώρα αγνοούσαν και είναι έτοιμοι να "κατέβουν" αμέσως από τις επικίνδυνες "πλατφόρμες". Αυτό δεν είναι κάτι το παράξενο ή το πρωτοφανές για τις ανθρώπινες κοινωνίες. Μόνον η ταχύτητα, που χαρακτηρίζει τις σημερινές εξελίξεις, είναι πρωτοφανής. Όλα τα άλλα είναι ίδια. Οι λαοί ανέκαθεν εγκατέλειπαν όποια "πλατφόρμα" τούς απειλούσε, τους απαξίωνε ή απλά τους ντρόπιαζε.

Σε αυτού του είδους τις αιτίες αναζητά κάποιος την "εξαφάνιση" των λαών από την ανθρώπινη ιστορία. Δεν "εξατμίστηκαν" λαοί όπως οι Ούννοι, οι Βάνδαλοι, οι Γότθοι, οι Τάταροι παλαιότερα ή ακόμα και πιο πρόσφατα οι Οθωμανοί από την Ευρώπη. Στον χρόνο που ακολούθησε της αρνητικής "διασημότητάς" τους, τα μέλη τους επέλεξαν να "κρυφτούν" πίσω από άλλες ιδιότητες. Κάποιους —σε κάποια σημεία της ευρωπαϊκής ηπείρου— δεν τους συνέφερε να "θυμίζουν" στους Ευρωπαίους "συγκατοίκους" τους ότι ήταν Ούννοι ή Βάνδαλοι κλπ.. Δεν τους συνέφερε, γιατί τους απειλούσε, τους ντρόπιαζε κλπ..

Κάτι ανάλογο πιστεύουμε ότι θα συμβεί και στο άμεσο μέλλον με την έννοια της "Γερμανίας" και του υποτιθέμενου "γερμανικού έθνους". Πιστεύουμε ότι οι ίδιοι οι Γερμανοί θα εγκαταλείψουν τη γερμανική ιδιότητα που τους χαρακτηρίζει, γιατί απλούστατα θα αποτελεί ντροπή να τη φέρει κάποιος ...Θα αποτελεί ντροπή, γιατί στο άμεσο μέλλον θ' αποδειχθεί ότι οι Γερμανοί είναι από τους πιο αφελείς λαούς της ιστορίας ...Από τα μεγαλύτερα κορόιδα και βέβαια θύματά της.

Στο άμεσο μέλλον θα δούμε περήφανους Πρώσους, Βαυαρούς, Αυστριακούς ή Αλσατούς, αλλά όχι Γερμανούς. Το "κουστούμι" του Γερμανού θα πάει τα "αζήτητα" της ιστορίας. Μαζί με το πλήθος των "στολών" όλων εκείνων των λαών, οι οποίοι ταλαιπώρησαν την ανθρωπότητα και τιμωρήθηκαν από αυτήν με την αιώνια λήθη.

Αυτή είναι η εκτίμησή μας για το γερμανικό μέλλον και αυτήν θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε στο κείμενο αυτό ...Θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε μερικά πράγματα με τη σειρά, για ν' αρχίσει ο αναγνώστης ν' αντιλαμβάνεται το σκεπτικό μας.

Είναι οι Γερμανοί πιο βάρβαροι από τους άλλους λαούς;

Βλέποντας κάποιος τους σύγχρονους Γερμανούς, είτε να απειλούν είτε να διατάζουν είτε απλά να κατηγορούν άλλους λαούς της Ευρώπης, σίγουρα κάνει δευτερεύουσες σκέψεις. Κάποιοι μπορεί να θυμούνται το απώτατο ουννικό παρελθόν τους και κάποιοι άλλοι το πολύ πιο πρόσφατο χιτλερικό παρελθόν τους. Όλοι ανεξαιρέτως θυμούνται την κτηνωδία του ιμπεριαλισμού ...Μια κτηνωδία, η οποία βεβαίως δεν αφορά μόνον τους Γερμανούς, αλλά σχεδόν το σύνολο των μεγάλων λαών, που πρωταγωνίστησαν στους τελευταίους αιώνες.

Δεν είναι περισσότερο κτήνη ή βάρβαροι οι Γερμανοί από τους Βρετανούς, τους Γάλλους ή τους Ρώσους ή κάποιους άλλους εξίσου ισχυρούς λαούς των τελευταίων αιώνων της ευρωπαϊκής ιστορίας. Δεν ήταν πιο βάρβαρη η ναζιστική περίοδος από την περίοδο της αποικιοκρατίας της Βρετανίας, την περίοδο της ναπολεόντειας λαίλαπας ή από τη σταλινική περίοδο της Ρωσίας. Μέσα στα ίδια πλαίσια βαρβαρότητας κινούνται όλοι όσοι με τον άλφα ή βήτα τρόπο επιχειρούν να ασκήσουν ιμπεριαλισμό και να επιβάλουν την εξουσία τους πάνω σε άλλους λαούς.

Όμως, παρ' όλη αυτήν την ομοιότητα, κάτι δεν μας "κολλάει", όταν βλέπουμε τους Γερμανούς να ασκούν ιμπεριαλισμό ...Τους Γερμανούς, που οι ίδιοι ήταν οι μεγάλοι χαμένοι όλων των δικών τους προσπαθειών να επιβληθούν στον κόσμο ...Τους μονίμως χαμένους όλων των γερμανικών "προσπαθειών" για ιμπεριαλισμό ...Τους Γερμανούς, που τις ελάχιστες στιγμές ιμπεριαλιστικής "μέθης" τις πλήρωσαν με ένα τρομερό "hangover". Τις ελάχιστες στιγμές δύναμης και μεγαλείου που γεύτηκαν τις πλήρωσαν με απίστευτες καταστροφές και θανάτους και σχεδόν έναν αιώνα υποδούλωσης, ταπεινώσης και εξευτελισμού. Μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες η Γερμανία ήταν η μοναδική χώρα της ελεύθερης Ευρώπης, που ήταν πραγματικά κατακτημένη με τη μεσαιωνική σημασία της έννοιας της κατάκτησης ...Μια χώρα χωρίς εθνική κυριαρχία, η οποία είχε αμερικανικό και ρωσικό τομέα ελέγχου.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Όλοι οι συμβατικοί ιμπεριαλιστές αγωνίστηκαν με απόλυτα σαφή κίνητρα ...να προστατεύσουν και —αν μπορούν— να επεκτείνουν τα συμφέροντά τους και μόνον οι Γερμανοί ξεκινούσαν αγώνες, οι οποίοι εξ αρχής φαίνονταν χαμένοι και ήταν φανερό ότι στην τελική τους κατάληξη θα ωφελούσαν τα συμφέροντα άλλων. Εξ' αρχής χαμένοι ήταν και οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, τους οποίους ξεκίνησε η Γερμανία. Όμως, από αυτές τις ήττες ωφελούνταν οι Αγγλοσάξονες και κάποιοι άλλοι, που εκ των υστέρων αποδείχθηκε πως ήταν εκείνοι, οι οποίοι χρηματοδοτούσαν τον αφελή γερμανικό ιμπεριαλισμό. Όλα αυτά είναι παράξενα και μας επιβάλλουν μια άλλη οπτική πάνω σ' ό,τι αφορά το θέμα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Όταν λοιπόν σκεφτόμαστε αυτόν τον συγκεκριμένο ιμπεριαλισμό, δεν μπορούμε να περιορίσουμε τη σκέψη μας στην προφανή κτηνωδία του ιμπεριαλισμού.

Όσο κι αν αυτό φαίνεται παράξενο, δεν παύει να είναι η αλήθεια. Κάτι περίεργο συμβαίνει με τους Γερμανούς. Δεν μπορεί να καταστρέφονται και να "αιμορραγούν" διαρκώς για μια αδιέξοδη και τελικά ασύμφορη κατάσταση, η οποία και πάλι δείχνει να επαναλαμβάνεται ...Δεν μπορεί να έχουν τόσο αυτοκτονικές διαθέσεις και να προσπαθούν να γκρεμίσουν και πάλι έναν πανίσχυρο "τοιχο" με το "κεφάλι" τους. Κάτι συμβαίνει μ' αυτούς ...Κάτι συμβαίνει με τις ηγεσίες τους, οι οποίες τους οδηγούν στη συνεχή επανάληψη των ιδίων λαθών. Παρ' όλη την ελληνική παιδεία και το πλούσιο λεξιλόγιό μας, που χαρακτηρίζει τη γλώσσα μας, όταν τους βλέπουμε να μας "απειλούν", έρχεται στο μυαλό μας μια τουρκική έννοια ...Η έννοια του "χαϊβανιού".

Εξαιτίας τέτοιων ανθρώπων η τουρκική λέξη "hayvan" βρίσκει ακόμα και σήμερα τη χρήση της. "Χαϊβάνι", σύμφωνα με το λεξικό, είναι το ζώο. Χρησιμοποιείται μεταφορικά, για να χαρακτηρίσει και τον άνθρωπο, ο οποίος φέρεται ως τέτοιο ...Όχι όμως το "ζών" υπό την έννοια του απάνθρωπου κτήνους, αλλά υπό την έννοια του μέχρι βλακείας ανεγκέφαλου κτήνους ...Το "ζών" ως ταυτόσημο του βλάκα και όχι του θηρίου. "Χαϊβάνι" λέμε έναν άνθρωπο, ο οποίος μπορεί να φτάσει στο σημείο να χτυπάει το κεφάλι του στον τοίχο, είτε επειδή κάποιος του έδωσε τέτοια εντολή —για να αποκομίσει κάποιο κέρδος— είτε απλά το "δουλεύει" —για να διασκεδάζει—.

Ορμάς, δηλαδή, να κατασπαράξεις κάποιον σαν αιμοβόρος σκύλος, όχι επειδή είσαι άνθρωπος του πάθους, ο οποίος αποκτηνώνεται από αυτό, αλλά επειδή απλά κάποιος σε έχει κάνει να σκέφτεσαι σαν σκύλος ...Έχεις αφεντικό και από ένα σημείο και πέρα δεν καταλαβαίνεις πότε σκέφτεσαι μόνος σου και πότε απλά εκτελείς εντολές. Ορμάς χωρίς δεύτερη σκέψη εναντίον όποιου σου υποδείξει το αφεντικό αυτό, όπως θα έκανες εάν σκεφτόσουν μόνος σου. Ορμάς σαν θηρίο, αλλά είσαι ένα αφελές ζώο. Είσαι ένας κουτός άγριος σκύλος, που δεν ελέγχεις εκείνον που σε χειρίζεται σαν ζώο. Αυτό είναι το πρόβλημα και αυτό είναι που σε χαρακτηρίζει. Αρπακτικοί και αιμοβόροι άνθρωποι, που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους σαν άγριοι σκύλοι, υπάρχουν πολλοί, αλλά δεν είναι χαϊβάνια. Χαϊβάνια είναι μόνο αυτοί, που λειτουργούν σαν αφελείς σκύλοι, γιατί αυτό απαιτούν τα συμφέροντα των αφεντικών τους. Χαϊβάνια είναι αυτοί, που έχουν "αφεντικά" σαν σκύλοι.

Αυτό ακριβώς είναι το χαϊβάνι. Το χαϊβάνι είναι ο βλάκας, ο οποίος φέρεται σαν ζώο, επειδή δεν κατανοεί ότι κάποιος τον χειρίζεται σαν ζώο ...Ο βλάκας, του οποίου το κυρίαρχο χαρακτηριστικό στοιχείο, ακόμα και στην πιο κτηνώδη του δραστηριότητα, είναι η βλακεία και κατόπιν όλα τα υπόλοιπα ...Ο βλάκας, που μπορεί να σκοτώσει σαν κτήνος, όχι επειδή αυτό επιβάλλεται από τα συμφέροντά του, τα ένστικτά του ή τις ορμές του, αλλά επειδή αυτό προκύπτει από τις εντολές κάποιου αφεντικού ...Του πονηρού αφεντικού, που μεταβάλλει έναν άνθρωπο σε κτήνος και άρα σε "χαϊβάνι".

Τέτοιο "χαϊβάνι" σε επίπεδο λαών —εδώ και έναν τουλάχιστον αιώνα— είναι και ο γερμανικός λαός. Είναι ο λαός εκείνος, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη μεγαλύτερη αιματοχυσία στην ευρωπαϊκή ιστορία, όχι επειδή είναι από τη φύση του κτηνώδης ή περισσότερο βάρβαρος από τους άλλους, αλλά επειδή είναι παγιδευμένος και αφελής ...Ένα χαϊβάνι, το οποίο δεν μπορεί να ελέγξει και ν' απαλλαγεί από τα κτήνη που τον ελέγχουν. Τέτοιο χαϊβάνι σε επίπεδο λαών είναι οι Γερμανοί ...Το μεγαλύτερο ΧΑΪΒΑΝΙ στην ευρωπαϊκή ιστορία. Απλά, για να το κατανοήσει ο αναγνώστης αυτό, θα πρέπει να το αναλύσουμε.

Όταν λοιπόν θέλεις να καταλάβεις, αν υπάρχει ή όχι η πιθανότητα να είναι κάποιος χαϊβάνι, ξεκινάς από το "μυαλό" του ...Ξεκινάς από το να εξετάσεις την ποιότητα αυτού του "μυαλού" και κατόπιν προσπαθείς να ερμηνεύσεις τις πράξεις του και να επιβεβαιώσεις ή όχι τις αρχικές σου εκτιμήσεις. "Μυαλό" —για έναν λαό— είναι πάντα η ηγεσία του ...Η ηγεσία

του, που σκέφτεται κι αποφασίζει για λογαριασμό του. Ένας λαός φέρεται σαν χαϊβάνι μόνον όταν η ηγεσία του είναι του χειρίστου επιπέδου ...Όταν η ηγεσία του στελεχώνεται είτε από βλάκες είτε από προδότες, οι οποίοι εκτελούν εντολές τρίτων. Στην ποιότητα λοιπόν του "μυαλού" της Γερμανίας αναζητούμε τις πρώτες ενδείξεις γι' αυτό το οποίο ισχυριζόμαστε.

Πιστεύει κάποιος ότι οι ηγέτες, που ηγούνται της Γερμανίας, είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να παράγει η κοινωνία της; Πιστεύει κάποιος ότι, ακόμα κι όταν η Γερμανία έκανε τα ολέθρια λάθη της, είχε τους ηγέτες εκείνους, που άρμοζαν σε ένα φιλόδοξο έθνος; ...Είχε τους καλύτερους που μπορούσε να διαθέτει, όταν επιχειρούσε να φέρει εις πέρας τις φιλοδοξίες της; Ένα τόσο μεγάλο ευρωπαϊκό έθνος λειτουργεί αξιοκρατικά, όταν "ακολουθεί" ανθρώπους σαν τον Χίτλερ ή τη Μέρκελ; Αυτό είναι το ερώτημα που θέτουμε. Γιατί; Γιατί η ποιότητα αυτών των ηγετών μπορεί να μας αποκαλύψει πολλά πράγματα. Μπορεί να μας αποκαλύψει την προέλευσή τους και άρα τον τρόπο λειτουργίας της γερμανικής κοινωνίας. Μπορεί να το κάνει αυτό, γιατί την ποιότητα αυτών των Γερμανών ηγετών μπορούμε να τη συγκρίνουμε με την ποιότητα αλλοεθνών "συναδέρφων" τους σε ανάλογες καταστάσεις. Μπορείς όλους αυτούς τους ηγέτες να τους συγκρίνεις μεταξύ τους, όπως συγκρίνεις μεταξύ τους μηχανικούς ή γιατρούς.

Αυτή η σύγκριση είναι εύκολη, γιατί υπάρχει πλήθος δεδομένων. Ιμπεριαλιστικούς λαούς έχει δει πολλούς αυτός ο Πλανήτης και όλοι τους γνωρίζουμε. Ιμπεριαλιστές σκληρούς και άπληστους, οι οποίοι ήθελαν να τα αποκτήσουν όλα εις βάρος των θυμάτων τους. Όμως, όλους αυτούς τους λαούς τους χαρακτήριζε η γνώση του ιμπεριαλισμού και ένας σεβασμός απέναντι στα θύματά τους ...Ένας σεβασμός, ο οποίος πάντα υπάρχει στη φύση ανάμεσα στον θύτη και το θύμα ...Ακόμα κι ανάμεσα στον πιο ισχυρό θύτη και το πιο αδύναμο θύμα. Όλοι αυτοί υπολόγιζαν το κάθε θύμα τους, όχι από εκτίμηση, αλλά γιατί απλούστατα φοβούνταν την αντίδρασή του ...Την οποιαδήποτε αντίδρασή του. Ακόμα και για λόγους υποκριτικούς ήταν υποχρεωμένοι να δείχνουν τον δέοντα σεβασμό σ' αυτούς και βέβαια ν' αποφεύγουν προκλήσεις.

Αυτοί οι ιμπεριαλιστές ήταν —αν μη τι άλλο— έξυπνοι. Ήταν λαοί, οι οποίοι είχαν εμπειρία στον χειρισμό των καταστάσεων. Δεν ήταν χαϊβάνια, γιατί είχαν το "μυαλό" να μην είναι τέτοιοι ...Είχαν τις κατάλληλες ηγεσίες, οι οποίες σκέφτονταν τι έπρεπε να κάνουν και πώς να συμπεριφέρονται, για να μην καταλήξει ο λαός τους να γίνει υποχείριο και άρα το χαϊβάνι κάποιων άλλων. Αυτό είναι το πρόβλημα, που προφανώς έχουν οι Γερμανοί. Ένα πρόβλημα, που σχετίζεται με την ποιότητα των ηγεσιών τους. Ένα πρόβλημα, που κατά τη γνώμη μας είναι το "μυαλό", το οποίο αναλαμβάνει να "κινεί" τον λαό.

Οι Γερμανοί σε αυτόν τον τομέα είναι μοναδικοί και βέβαια "πρωτοποριακοί". Είναι προκλητικοί ως λαός ακόμα κι όταν οι ίδιοι είναι ο μόνος που έχουν ζημιά από την πρόκληση. Φωνάζουν, όταν πρέπει να είναι "βουβοί" και κάνουν "θόρυβο" στρατιωτικής παρέλασης, όταν πρέπει να περπατάνε στις "μύτες". Εξαιτίας αυτής της ηλιθιότητας έδωσαν

στον ιμπεριαλισμό γραφικές μορφές, που τον κάνουν να μοιάζει με καρικατούρα. Γελοίες μορφές αγράμματων, ατάλαντων και άχρηστων ηγετών, που δεν δικαιολογούν την ιστορική τους παρουσία με βάση την προσωπική τους αξία. Αυτοί οι αποδεδειγμένα άσχετοι ηγέτες ήταν πάντα και οι πρώτοι, που έδιναν το κακό παράδειγμα στον λαό τους ...Το πρώτο και χειρότερο παράδειγμα, το οποίο έχει σχέση με την αλαζονεία και την αχρειασθη προκλητικότητα ...Αυτά, τα οποία πάντα χαρακτηρίζουν τους Γερμανούς, όταν είναι ισχυροί.

Αυτοί οι κακοί ηγέτες, όταν αναλάμβαναν να ασκήσουν τον γερμανικό ιμπεριαλισμό, έδειχναν πάντα ότι δεν σέβονται ούτε καν τα προσχήματα που τον αφορούν. Γιατί; Γιατί είναι προφανές ότι τον ασκούσαν κατόπιν εντολής. Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Είναι προφανές πως οι ηγέτες του δεν είναι "γεννήματα" της κοινωνίας τους, αλλά διορισμένοι από κάποιους "τρίτους" ...Είναι άχρηστοι άνθρωποι και αυτό έχει τις συνέπειές του. Γιατί; Γιατί γίνονται το αδύναμο "μυαλό" της Γερμανίας, που εκτελεί εντολές και μετατρέπει το σύνολο του λαού σε χαϊβάνι. Αυτοί οι ηγέτες είναι που δίνουν στη Γερμανία τα χαρακτηριστικά εκείνα, που την κάνουν επικίνδυνη τόσο για τον περίγυρό της όσο και για τον ίδιο της τον εαυτό.

Αυτοί οι ηγέτες είναι εκείνοι, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την έννοια του "γερμανικού έθνους", για να εξυπηρετήσουν συμφέροντα, τα οποία μπορεί να είναι ξένα προς τα συμφέροντα αυτού του έθνους. Αυτοί οι ηγέτες, όταν "διορίζονται" στους "θρόνους" τους, απειλούν τους πάντες με τον γνωστό προκλητικό τρόπο. Ορμάνε απροσημάτιστα, όχι επειδή το μελέτησαν οι ίδιοι —και άρα κατανόησαν τους κινδύνους—, αλλά επειδή έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη σ' αυτούς που τους δίνουν την ανάλογη εντολή.

Ορμάνε σαν χαϊβάνια, μετατρέποντας και τον ίδιο τον λαό σε χαϊβάνι ...Αγράμματα χαϊβάνια, που "μεθάνε" από την αναπάντεχη "επιτυχία" τους στο προσωπικό επίπεδο και δείχνουν άπειρη εμπιστοσύνη στα αφεντικά τους ...Αστοιχείωτα χαϊβάνια, όπως ήταν κάποτε ο Χίτλερ και όπως είναι σήμερα η Μέρκελ. Αυτοί αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν τον γερμανικό ιμπεριαλισμό και αυτοί αναλαμβάνουν την ηγεσία του γερμανικού λαού. Αυτό έκαναν κάποτε οι Γερμανοί και το ίδιο κάνουν και σήμερα. Αυτό κάνουν σήμερα υπό την ηγεσία της κυβέρνησης Μέρκελ. Υπό την ηγεσία της πιο γελοίας ηγεσίας, που είχε ποτέ σύγχρονο ιμπεριαλιστικό κράτος, φωνάζουν, διατάζουν και απειλούν όποιον δεν υπακούει ...Σκληροί "λοχίες" του ιμπεριαλισμού και όχι "στρατηγοί" ...Φωνακλάδες και επιδειξιές, όπως αρμόζει σε υπαλλήλους και όχι έξυπνοι και ταπεινοί, όπως συνήθως είναι τα αφεντικά.

Όμως, η Γερμανία, με τέτοιους ανθρώπους στην ηγεσία της, είναι φυσικό να παρουσιάζει τη συμπεριφορά που όλοι μας βλέπουμε. Το κράτος και ο λαός, που ζήτησε "συγγνώμη" από την παγκόσμια κοινωνία, θεωρώντας ως άδικο να επωμιστεί τη συλλογική ευθύνη για τα εγκλήματα των ναζιστών, εμφανίζεται σήμερα να αποδίδει συλλογικές ευθύνες σε λαούς. Αυτοί, οι οποίοι εκλιπαρούσαν κάποτε για έλεος, επειδή θεωρούσαν άδικο να χαρακτηριστούν συλλήβδην ναζιστές, είναι οι ίδιοι που σήμερα θεωρούν δίκαιο να

χαρακτηρίζουν άχρηστους και τεμπέληδες τους μεσογειακούς λαούς ...Αυτοί, οι οποίοι από θέση αδυναμίας ζητούσαν έλεος, από θέση ισχύος δείχνουν ανηλεείς.

Αυτή η συνεχής εναλλαγή της Γερμανίας στον ρόλο του υποταγμένου θύματος και του ανηλεούς θύτη είναι εκείνη που την κάνει χαρακτηριστική. Την εμφανίζει σαν καρικατούρα ιμπεριαλιστή ...Περίεργου και άρα μη φυσιολογικού ιμπεριαλιστή. Σε έναν πλανήτη, ο οποίος "είδε" τον ιμπεριαλισμό ενός χαρισματικού Καίσαρα, τον ιμπεριαλισμό ενός αιματοβαμμένου Ταμερλάνου ή τον ιμπεριαλισμό ενός ακόρεστου Τζέγκις Χαν, βλέπουμε σήμερα τον ιμπεριαλισμό εκείνον, που εκφράζει το "όραμα" ενός "κουβά" με το όνομα Μέρκελ ...Τον ιμπεριαλισμό εκείνον, που τον "τσαμπουκά" του τον εκφράζει ένας ανάπηρος πάνω σε ένα καρότσι ...Τον ιμπεριαλισμό εκείνον, που τη "γραμμή" του την εκφράζει ένας "ροζ" υπουργός εξωτερικών. Αυτός είναι κι ο λόγος που μιλάμε για πρωτοποριακά "σχήματα", τα οποία δεν σέβονται ούτε καν τα προσχήματα του ιμπεριαλισμού.

Σε αυτόν τον τομέα είναι μοναδικοί οι σύγχρονοι Γερμανοί. Ασκούν έναν ιμπεριαλισμό, αγνοώντας τον κίνδυνο που αυτός συνεπάγεται τόσο για τους ίδιους ως πρόσωπα όσο και για τον λαό τους σε περίπτωση που ο ιμπεριαλισμός αυτός καταρρεύσει ...Σε περίπτωση που οι λαοί αντιδράσουν και στραφούν εναντίον τους. Αυτήν την πιθανότητα της ανεπιθύμητης εξέλιξης δείχνουν να αγνοούν. Αυτή η άγνοια τους κάνει προκλητικούς. Το γεγονός ότι έχουν "πιασμένους" τους δωσίλογους προδότες, που κυβερνάνε τις χώρες-θύματα, δεν σημαίνει ότι μπορούν και να τις προσβάλουν. Το γεγονός ότι ελέγχεις έναν ελεεινό και "τελειωμένο" προδότη, όπως είναι ο Γιωργάκης ο Παπανδρέου, δεν σημαίνει ότι μπορείς να προσβάλεις τον ελληνικό λαό. Αυτό συμβαίνει σε καθημερινή βάση. Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα ...Μιλάμε για πρόκληση.

...Μιλάμε για μια γελοία ηγεσία —που είναι προφανές ότι πρόκειται περί διορισμένων "ανδρείκελων"—, η οποία βγάζει κόμπλεξ ...Το κόμπλεξ ενός κακάσχημου τέρατος, όπως η Μέρκελ ...Το κόμπλεξ ενός σακάτη, όπως ο Σόιμπλε ...Το κόμπλεξ μιας χαρούμενης "τρελής", όπως ο Βεστερβέλε ...Το κόμπλεξ ενός φυλετικά "Ασιάτη" Ρέσλερ, ο οποίος αισθάνεται σαν μεταμφιεσμένος, που πρέπει να εκφράσει την Άρια φυλή. Μιλάμε για έναν "θίασο" εξουσίας, που όμοιός του δεν έχει ξαναυπάρξει ...Έναν "θίασο", που είναι φανερό ότι τα μέλη του επιλέχθηκαν με κριτήρια απόμων "ειδικών" αναγκών, προκειμένου να δώσουν στη σύγχρονη γερμανική κυβέρνηση την νεοταξίτικη "πολυπολιτισμική" εικόνα, που έχουν ανάγκη τα αφεντικά της. Αυτοί είναι το βλακώδες "μυαλό" της Γερμανίας, όπως επιβάλουν τα συμφέροντα της διαβόητης παγκόσμιας διακυβέρνησης ...Το άρρωστο "μυαλό", που κάποιοι "μεταμόσχευσαν" στον γίγαντα της Κεντρικής Ευρώπης.

Αυτοί είναι σήμερα, που απειλούν, διατάζουν και εμπαίζουν την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό. Αυτοί είναι, που, σε συνεργασία με τα γερμανικά και διεθνή ΜΜΕ, διέβαλαν στο παγκόσμιο κοινό τον ελληνικό λαό ...Υπάλληλοι των αφεντικών εκείνων, που έβαλαν στα έντυπά τους την Αφροδίτη να μας δείξει το "δάκτυλό" της. Αυτοί είναι οι πιο προκλητικοί και άρα άσχετοι ιμπεριαλιστές, που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Αυτό είναι και το

όλο θέμα μ' αυτούς. Δεν είναι ότι απλά θέλουν να σε εκμεταλλευτούν. Είναι ότι σε αντιμετωπίζουν σαν "κορόιδο" —για να μην πούμε κάτι άλλο—. Σε αντιμετωπίζουν σαν βλάκα ...και αυτό ίσως είναι το χειρότερο. Όταν μάλιστα αυτό το κάνουν εις βάρος ενός λαού φημισμένου για την ευφυΐα του, όπως είναι οι Έλληνες, αυτό δεν είναι μόνον προκλητικό. Είναι κι επικίνδυνο ...για τους ίδιους.

Θρησκευτικός Πόλεμος στην Ευρώπη της τρίτης χιλιετίας;

...Είναι δυνατόν;

Όταν ισχυριζόμαστε ότι ένα τόσο μεγάλο έθνος, όσο το Γερμανικό, δεν ελέγχει από μόνο του την "πορεία" του, ευνόητο είναι ότι αυτό είναι κάτι το πολύ σοβαρό και το οποίο βέβαια θα πρέπει ν' αποδείξουμε ότι ισχύει. Πώς είναι δυνατόν ένα τόσο ισχυρό έθνος να μην επιλέγει από μόνο του την ηγεσία του; Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν "τρίτοι", οι οποίοι διορίζουν αυτήν την ηγεσία, για να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα εις βάρος των συμφερόντων των Γερμανών; Πόσο ισχυροί μπορεί να είναι αυτοί οι "τρίτοι", για να το καταφέρνουν αυτό; Σε τι είδους συμφέροντα μπορεί να "μπλέξει" ένα τόσο μεγάλο έθνος, ώστε να λειτουργεί τόσο απροκάλυπτα ακόμα και εις βάρος του ίδιου τού εαυτού του;

Αυτό ακριβώς είναι το λεπτό σημείο, το οποίο αναζητούμε. Αναζητούμε τα συμφέροντα εκείνα, που μπορούν να επισκιάσουν όλα τα άλλα. Συμφέροντα τέτοιου είδους, τα οποία μπορούν να συνθλίψουν ακόμα και τα ίδια τα εθνικά συμφέροντα, είναι μόνον τα θρησκευτικά συμφέροντα. Μόνον τέτοιου είδους συμφέροντα μπορούν να παγιδεύσουν ένα έθνος στο να φτάσει να λειτουργεί ακόμα και εις βάρος του εαυτού του. Μόνον τέτοιου είδους συμφέροντα θεωρούν ανεκτή την έννοια της αυτοθυσίας. Αν, δηλαδή, εμείς πρέπει ν' ανακαλύψουμε την άκρη του νήματος, που εξηγεί την αυτοκτονική συμπεριφορά του γερμανικού έθνους, μόνον στην έννοια της θρησκείας μπορούμε να την αναζητήσουμε.

...Εδώ λοιπόν κι αν οδηγούμαστε σε αδιέξοδο. Αναζητούμε σκληρά θρησκευτικά συμφέροντα σε μια Γερμανία, που είναι γνωστό ότι είναι υπέρ του δέοντος "χαλαρή" στο θέμα της θρησκείας; ...Σε μια Γερμανία, η οποία λειτούργησε ακόμα και στα όρια της αθεΐας είτε στην περίπτωση της ναζιστικής της μορφής είτε σ' αυτήν της κομμουνιστικής της μορφής; Η θρησκεία στη Γερμανία θεωρητικά είναι πολύ δευτερεύουσα δραστηριότητα. Οι εκκλησίες της φορολογούνται. Όποιος θέλει πιστεύει και όποιος θέλει όχι. Όποιος πιστεύει φορολογείται υπέρ της εκκλησίας και όποιος δεν πιστεύει απαλλάσσεται της ειδικής φορολογίας. Μιλάμε για πράγματα, τα οποία δεν ισχύουν σε άλλες χώρες ...πολύ πιο πιστές από τη Γερμανία.

Είναι δυνατόν λοιπόν αυτή η Γερμανία να "θυσιάζεται" στην κυριολεξία για τα συμφέροντα εκείνα, τα οποία η ίδια ως κράτος έχει εξασθενήσει; Η φανατική Ισπανία ή η παπική Ιταλία δεν θυσιάζονται για τα θρησκευτικά συμφέροντα και το κάνει η σχεδόν άπιστη Γερμανία; Είναι δυνατόν ο αρχαιολάτρης και σχεδόν παγανιστής Χίτλερ να έβαλε τη Γερμανία σε πορεία θυσίας για τα θρησκευτικά συμφέροντα κάποιου χριστιανικού δόγματος;

Είναι δυνατόν η σημερινή σταλινική και εκ των δεδομένων άθρη Μέρκελ να ξαναβάξει τη Γερμανία σε περιπέτειες για τέτοιου είδους συμφέροντα;

Αναζητώντας λοιπόν αυτό το παράδοξο, φτάνουμε σε ένα αδιέξοδο. Απευθείας, δηλαδή, αποκλείεται ν' ανακαλύψουμε αυτό το οποίο συμβαίνει. Αποκλείεται ν' ανακαλύψουμε αυτούς, οι οποίοι ελέγχουν τις ηγεσίες, που μετατρέπουν τη Γερμανία σε ένα χαϊβάνι, το οποίο ενεργεί υπέρ συμφερόντων που δεν γνωρίζει καν. Αναγκαστικά λοιπόν θα πρέπει να κινηθούμε σε άλλους δρόμους σκέψης. Αναγκαστικά θα πρέπει να καταλήξουμε εμμέσως σε αυτό το συμπέρασμα. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να εξετάσουμε τα περιφερειακά φαινόμενα της γερμανικής περίπτωσης.

Βλέποντας κάποιος τη σημερινή επιθετικότητα της σύγχρονης Γερμανίας απέναντι στους σημερινούς "αδύναμους" λαούς της ευρωζώνης, δεν μπορεί να παραβλέψει και τα "δευτερεύοντα" στοιχεία αυτής της επιλογής. Είναι η Γερμανία μόνη της σ' αυτήν την επιθετική πολιτική; Είναι μόνη της η Γερμανία σ' αυτήν την προκλητική συμπεριφορά; Όχι βέβαια. Έχει την υποστήριξη όλων αυτών, οι οποίοι μας απειλούν με το νέο ακόμα πιο ισχυρό Ευρώ των "νοικοκυραίων" ...Οι Σκανδιναβοί με τους Ολλανδούς φανερά και λιγότερο φανερά η Βρετανία και η Γαλλία είναι οι βασικοί σύμμαχοι της Γερμανίας.

Αυτό είναι το μπλοκ των "άξιων" Βορειοευρωπαίων, που σήμερα στρέφεται με οργή εναντίον των Νοτιοευρωπαίων PIIGS. Όμως, αυτό το μπλοκ κάτι μας "θυμίζει" ...Όλοι αυτοί οι "νοικοκυραίοι" είναι κατά "σύμπτωση" προτεστάντες όπως και όλοι οι "άχρηστοι" ανήκουν σε αντίπαλα δόγματα. Αν αυτό δεν είναι κάποιο ντεζαβού, τότε το "έργο" το έχουμε ξαναδεί ...Βεβαίως και το έχουμε ξαναδεί. Είναι το ένα βασικό μπλοκ του περίφημου "τριακονταετούς πολέμου".

Τι ήταν ο "τριακονταετής πόλεμος" θα αναρωτηθεί ο αναγνώστης, που δεν είναι υποχρεωμένος να γνωρίζει με τόσο μεγάλη ακρίβεια την ευρωπαϊκή ιστορία; Ο "τριακονταετής πόλεμος" ήταν ένας θρησκευτικός πόλεμος, που ταλαιπώρησε την ηπειρωτική Ευρώπη για πολύ περισσότερα χρόνια απ' όσα αναφέρει το όνομά του ...Ένας πόλεμος σκληρός με άπειρες σφαγές ...Ένας πόλεμος μέχρι εσχάτων, χωρίς να υπάρχει το παραμικρό έλεος μεταξύ των συγκρουόμενων πλευρών ...Ένας πόλεμος μεταξύ καθολικών και προτεσταντών για το δόγμα που θα κυριαρχήσει στον γερμανικό κόσμο ...Στον γερμανόφωνο κόσμο της Ευρώπης και όχι στους υπόλοιπους, εφόσον οι υπόλοιποι είχαν πάρει τις αποφάσεις τους.

Στην πραγματικότητα, δηλαδή, μιλάμε για έναν εμφύλιο μεταξύ των Γερμανών ...Έναν εμφύλιο, που, όπως συμβαίνει σε ανάλογες περιπτώσεις, περιλαμβάνει και τις συμμαχίες των ομόδοξων. Συγκρούονταν λοιπόν οι προτεστάντες Πρώσοι και Σάξονες με τους καθολικούς Βαυαρούς και Αυστρούγγρους και γύρω από αυτήν την ενδογερμανική σύγκρουση εμπλέκονταν και πολλοί άλλοι ...Σκανδιναβοί, Ολλανδοί, Βρετανοί, αλλά και Ιταλοί, Ισπανοί και Πορτογάλοι.

Οι προτεστάντες της Ευρώπης υποστήριζαν τους Γερμανούς προτεστάντες και οι καθολικοί της Ευρώπης υποστήριζαν τους Γερμανούς καθολικούς. Οι επιλογές όλων αυτών των συμμάχων γίνονταν με βάση το θρησκευτικό κριτήριο ...Θρησκευτικός ήταν ο πόλεμος και κατόπιν ακολουθούσαν όλα τα άλλα —που πάντα υπάρχουν—. Απλά —όπως συμβαίνει πάντα—, ...καλός ο πόλεμος για του Χριστού την πίστη την Αγία, αλλά ...και το οικοπεδάκι του αλλόδοξου δεν είναι κι άσχημο ως ανταμοιβή γι' αυτήν την πίστη.

Κάπως έτσι είχε διχαστεί η Ευρώπη και είχε μετατρέψει τον γερμανικό κόσμο σε ένα τεράστιο "σφαγείο". Οι Πρώσοι επικεφαλής, σε συμμαχία με τους Σκανδιναβούς, τους Ολλανδούς, τους Βρετανούς και την "υπόγεια" συνεργασία της υποτιθέμενης καθολικής Γαλλίας, μάχονταν τους "άλλους" ...Οι προτεστάντες μάχονταν εναντίον των "άλλων". Ποιοι ήταν οι "άλλοι"; ...Οι κύριοι πυλώνες του καθολικισμού της εποχής εκείνης ...Ο παπισμός και ο θρόνος των Αψβούργων ...Ο παπισμός, ο οποίος έλεγχε την Ιταλική χερσόνησο και την Ιρλανδία και ο θρόνος των Αψβούργων, ο οποίος έλεγχε την Αυστροουγγαρία αλλά και την Ισπανία και την Πορτογαλία. Εναντίον αυτών επιτέθηκαν οι προτεστάντες του Βορρά.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Το ίδιο μπλοκ των Βορειοευρωπαίων, που σήμερα επιτίθεται στα ΡΙΙGS, είναι αυτό το οποίο πρωταγωνίστησε στον "τριακονταετή πόλεμο". Απλά τότε επιτέθηκε ως μπλοκ προτεστάντων, ενώ σήμερα ως μπλοκ "νοικοκυραίων". Τότε επιτέθηκαν με το δίκιο της ορθής πίστης, ενώ τώρα επιτίθενται με το δίκιο της ορθής αντίληψης περί του καπιταλισμού. Τότε επιτέθηκαν σαν φανατικοί της αλήθειας που ανακάλυψαν, ενώ τώρα επιτίθενται σαν "ανταγωνιστικότεροι".

Όλα αυτά γίνονταν κάπου ανάμεσα στο 1618 και το 1648. Όμως, από τότε και μέχρι σήμερα πολλά άλλαξαν σ' αυτόν τον κόσμο. Τότε έχασαν οι προτεστάντες τον πόλεμο, γιατί οι καθολικοί ήταν πανίσχυροι. Όταν διεξήχθη εκείνος ο πόλεμος, κυρίαρχοι στην Ευρώπη ήταν οι καθολικοί, αλλά αυτό, μετά τη μεγάλη επιτυχία των Αγγλοσαξόνων της Βρετανίας, άλλαξε. Η απόλυτη και αναμφισβήτητη κυριαρχία των Αγγλοσαξόνων στην αποικιοκρατική περίοδο ήταν ταυτόχρονα επιτυχία όλων των προτεστάντων και άρα ήταν εύκολο το δεδομένο αυτό να "μπει" στην ενδογερμανική διαμάχη.

Όταν όμως ένα τόσο καθοριστικό δεδομένο είναι εύκολο να "μπει" σε μια τόσο τεράστια σύγκρουση συμφερόντων, είναι μαθηματικά απίθανο το να μην "μπήκε" ...Θεωρούμε αδιανόητο το να μην "μπήκε". Η παγκόσμια κυριαρχία των Βρετανών προτεστάντων, δηλαδή, είναι απίθανο να μην "μπήκε" στην ενδογερμανική σύγκρουση, αν σκεφτεί κάποιος το άπειρο μίσος μεταξύ των συγκρουόμενων πλευρών. Τόσο αίμα και τόσος πόνος ήταν αδύνατον να ξεχαστούν, όταν κάποιοι πρώην ηττημένοι έβλεπαν την κυριαρχία των ομοδόξων τους να τους προσφέρει ελπίδα εκδίκησης και νίκης. Ήταν δηλαδή κάτι παραπάνω από σίγουρο πως ήταν θέμα χρόνου οι χαμένοι τού προηγούμενου πολέμου ν' αναζωπύρωναν τον "ιερό" τους πόλεμο.

Γιατί αναφερόμαστε σε μια τέτοια αναζωπύρωση; Γιατί υποπτευόμαστε ότι οι χαμένοι προτεστάντες του πρώτου πολέμου είναι σχεδόν βέβαιο πως, όχι μόνον αναζωπύρωσαν τον

προηγούμενο πόλεμο, αλλά και τον κέρδισαν σε κάποια στιγμή, αν σκεφτεί κάποιος την απόλυτη επιτυχία των ομοδόξων τους, αλλά και τη σημερινή συμπεριφορά της Γερμανίας. Γιατί είμαστε σίγουροι γι' αυτό σε βαθμό απολύτου βεβαιότητας; Γιατί κάτι δεν πάει καλά μ' αυτά που βλέπουμε σήμερα.

Ενώ φαινομενικά τα μπλοκ είναι τα ίδια, υπάρχει ένα "μυστήριο". Τι σημαίνει αυτό; Φαινομενικά μια γερμανική προτεσταντική δύναμη, σε συνεργασία με ομόδοξους Ολλανδούς, Σκανδιναβούς, Βρετανούς κλπ., εν έτη 2011 επιτίθεται εκ νέου σε καθολικές δυνάμεις τύπου Ιταλίας, Ισπανίας ή Πορτογαλίας ...Ακριβώς όπως παλιά, θα έλεγε κάποιος ...Περίπου, λέμε εμείς. Γιατί; Γιατί λείπει ο ένας από τους βασικούς μονομάχους. Λείπει το καθολικό μέρος του γερμανικού εμφυλίου.

Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Ότι τα πάντα θα ήταν φυσιολογικά μόνον αν στη θέση της σημερινής Γερμανίας βρισκόταν η γερμανική Πρωσία. Τα πάντα θα ήταν φυσιολογικά, αν στην αντίσταση κατά της νέας αυτής προτεσταντικής προσπάθειας πρωταγωνιστούσαν οι καθολικοί Βαυαροί ή οι Αυστριακοί και όχι οι Έλληνες ή οι Ισπανοί. Συμβαίνει όμως αυτό; Όχι βέβαια. Αυτή, η οποία επιτίθεται, είναι η Γερμανία ...Η ενιαία Γερμανία, η οποία περιλαμβάνει και την καθολική πλευρά του γερμανικού κόσμου ...Περιλαμβάνει και την ηττημένη πλευρά του θρησκευτικού εμφυλίου. Όμως, αυτό από μόνο του έχει μια προβληματικότητα. Πώς βρέθηκε μια ενιαία Γερμανία ν' αντιπροσωπεύει τόσο διαφορετικές δυνάμεις; ...Δυνάμεις, οι οποίες έχουν αλληλοσφαγεί; ...Δυνάμεις, οι οποίες μισήθηκαν θανάσιμα και τώρα δείχνουν να εξαφανίστηκαν στην κυριολεξία;

Άρα; Άρα κάπου εδώ βρίσκεται το πρόβλημα, που γεννά όλα τα άλλα. Κάπου εδώ βρίσκεται η άκρη ενός μεγάλου "νήματος". Τι αναζητούμε λοιπόν; Αναζητούμε μια εικονική πραγματικότητα, που γεννά ψεύτικες εικόνες. Είναι ψεύτικη η εικόνα της Γερμανίας και αυτό πρέπει εμείς ν' ανακαλύψουμε. Πρέπει εμείς, δηλαδή, να βρούμε πού σταματάει η πραγματικότητα και πού ξεκινάει η ψευδαίσθηση. Τι αναζητούμε δηλαδή; ...Τη "θολούρα", που πάντα υπάρχει, όταν πρέπει να συνδεθεί η πραγματικότητα με την ψευδαίσθηση ...Τη "θολούρα", που έχουμε στο Photoshop, όταν πρέπει να "παντρέψουμε" διαφορετικές εικόνες μεταξύ τους. Αυτή η "θολούρα" είναι το ζητούμενο, γιατί αυτή αποκαλύπτει πως κάτι ύποπτο έχει συμβεί ...Πως κάτι κόλλησε με κάτι άλλο, χωρίς να είναι φυσιολογικό.

Αυτή η "θολούρα", που μας δημιουργεί η εικόνα της Γερμανίας, έχει σχέση με τα όσα παράδοξα την ακολουθούν στην ιστορική της πορεία ...Παράδοξα, τα οποία δεν αφορούν μόνον τη Γερμανία, αλλά το σύνολο του προτεσταντικού κόσμου, ο οποίος εδώ και δύο αιώνες είναι ο απόλυτος κυρίαρχος στον χριστιανισμό. Τι είναι παράδοξο, που θα μπορούσε ν' αποκαλύψει ότι υπάρχουν "θεματάκια" με τους Γερμανούς και τους συμμάχους τους; Παράδοξο είναι το γεγονός ότι με εξαίρεση τον σχετικά προσφάτως διασωθέντα ισπανικό θρόνο, όλοι οι ενεργοί βασιλικοί θρόνοι στην Ευρώπη ανήκουν στην προτεσταντική "συμμορία". "Ελέω Θεού" ηγέτες, δηλαδή, επιβίωσαν στα έθνη εκείνα, τα οποία είναι λίγο "άπιστα" και πιστεύουν στην εξέλιξη των πιθήκων ...Έθνη, τα οποία εφεύραν και εν πολλοίς

πίστεψαν τη θεωρία του Δαρβίνου. Τα καθολικά ή τα ορθόδοξα έθνη, τα οποία διακρίνονται για τη μεγαλύτερη πίστη τους, δεν έχουν διατηρήσει τους "ελέω Θεού" ηγέτες.

Σ' ό,τι αφορά την ίδια τη Γερμανία, η παραδοξότητα αυτή συνεχίζεται ακόμα πιο πολύ. Οι περισσότεροι "γαλαζοαίματοι" της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένων και των κληρονόμων του βρετανικού θρόνου, είναι γερμανικής καταγωγής. Οι περισσότεροι ενεργοί πρίγκιπες αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη είναι Γερμανοί ...Γερμανοί πολίτες, με απόλυτα διασφαλισμένα τα δικαιώματά τους, τους τίτλους τους και βεβαίως τις περιουσίες τους. Πώς είναι δυνατόν οι απόλυτα κυρίαρχοι της ευρωπαϊκής "αριστοκρατίας" —και βεβαίως πάμπλουτοι— να μην μπόρεσαν να σώσουν τον θρόνο τους; ...Να μην μπόρεσαν να σώσουν τον Κάιζερ και μάλιστα σε μια εποχή που οι βασιλείς στην Ευρώπη ήταν το σύνηθες πολίτευμα των κρατών; Σώθηκαν όλοι οι θρόνοι της προτεσταντικής Ευρώπης και χάθηκε ο γερμανικός; Σώθηκαν όλοι οι πρίγκιπες της Γερμανίας και χάθηκε ο Κάιζερ; Είναι λογικό αυτό;

Ταυτόχρονα όμως υπάρχει και ένα άλλο παράδοξο. Δεν υπάρχει άνθρωπος σ' αυτόν τον Πλανήτη, που να μην γνωρίζει τις αποτυχημένες "αυτοκρατορικές" προσπάθειες της Γερμανίας ...Τις αποτυχημένες προσπάθειες των τενεκέδων και των αγράμματων. Κι όμως. Ενώ όλοι γνωρίζουν τις αποτυχίες της γερμανικής ιστορίας, όλοι ξεχνούν την πραγματική αυτοκρατορική της ιστορία. Λίγα χρόνια πριν την αποτυχία του τενεκέ δεκανέα υπήρχε εν ζωή η μεγαλύτερη αυτοκρατορία της ηπειρωτικής Ευρώπης ...Η γερμανική αυτοκρατορία της Αυστροουγγαρίας. Τι έγινε; Γιατί την ξεχνάνε όλοι αυτήν την αυτοκρατορία; Πιο πολύ θυμούνται το σήριαλ της αυτοκράτειρας Σίσης, παρά την ίδια την αυτοκρατορία;

Υπάρχουν νοσταλγοί του αποτυχημένου δεκανέα Χίτλερ ή του κοτοπουλά Χίμλερ και δεν υπάρχουν νοσταλγοί των φοβερών και τρομερών Αφβούργων; Υπάρχουν νοσταλγοί των παράνομων, των σκοτεινών και των αποτυχημένων και δεν υπάρχουν νοσταλγοί των νόμιμων, των λαμπερών και των επιτυχημένων; Θυμούνται την ασήμαντη Εύα Μπράουν και ξέχασαν τη φοβερή Μαρία Θηρεσία; Αυτό δεν μπορεί να είναι τυχαίο. Δεν είναι δυνατόν ο γερμανικός κόσμος να ξεχνάει κάτι, για το οποίο φυσιολογικά θα έπρεπε να είναι υπερήφανος. Δεν είναι δυνατόν να ενώνει πιο πολύ τους Γερμανούς η ντροπή του Ολοκαυτώματος και όχι η υπερηφάνεια μιας αυτοκρατορικής ιστορίας. Πόσο παράξενοι μπορεί να είναι οι Γερμανοί, για να ξεχνάνε τόσο εύκολα και τόσο απόλυτα μια τόσο πρόσφατη λαμπερή περίοδο της ιστορίας τους και να θυμούνται καθημερινά μόνον τις ντροπές τους; Γιατί συμβαίνει αυτό;

Συμβαίνει, γιατί η έννοια της "Γερμανίας" και του "γερμανικού κράτους" είναι εχθρική με όλη αυτήν την ιστορία. Γιατί η έννοια της "Γερμανίας" συνδέεται με τον προτεσταντισμό και άρα είναι εχθρική με την καθολική αυτοκρατορική παράδοση. Εκεί βρίσκεται το όλο πρόβλημα ...Το πρόβλημα που παγιδεύει τον γερμανικό λαό και παραδίδει τις ηγεσίες του σε ανθρώπους οι οποίοι εκμεταλλεύονται τους Γερμανούς εις βάρος ακόμα και των ίδιων τους των εαυτών. Ο αναγνώστης αρχίζει και υποπτεύεται μερικά πράγματα. Υποπτεύεται, αλλά κι

αρχίζει κι αντιλαμβάνεται αυτό, το οποίο είπαμε στην αρχή. Αντιλαμβάνεται το πώς είναι δυνατόν να έρθουν εθνικά συμφέροντα σε σύγκρουση με θρησκευτικά συμφέροντα και να νικηθούν.

Τι είμαστε βέβαιοι ότι έχει συμβεί; Τον "τριακονταετή πόλεμο" τον είχαν κερδίσει σε πρώτη φάση οι καθολικοί και οι "ξεχασμένοι" Αψβούργοι, αλλά στη συνέχεια προφανώς τα πράγματα άλλαξαν. Άλλαξαν, γιατί ο προτεσταντικός κόσμος, με επικεφαλής του Βρετανούς, "προόδευσε". "Προόδευσε" και ισχυροποιήθηκε σε τέτοιον βαθμό, που να ενθαρρύνει τους ηττημένους προτεστάντες της Γερμανίας να διεκδικήσουν ξανά τη νίκη. Προόδευσε σε τέτοιον βαθμό, που να βάλει τους Γερμανούς του Βορρά στον πειρασμό να επιτρέψουν στους ισχυρούς —αλλά αλλοεθνείς— ομόδοξους τους να βάλουν "πόδι" μέσα στον γερμανικό κόσμο.

Όταν όμως ζητάς από έναν ισχυρό επέμβαση, το κάνεις υπό δυσμενή θέση. Ζητάς βοήθεια, αλλά αυτός, ο οποίος τη δίνει —και μάλιστα πληρώνοντας κάποιο κόστος— ζητάει αντιπαροχή. Ζήτησαν οι προτεστάντες Γερμανοί τη βοήθεια των ομόδοξων τους, για να υποτάξουν τους καθολικούς Γερμανούς του Νότου, αλλά αυτό θα πρέπει να το "αξιολογήσουμε" ως προς το πόσο τους κόστισε. Έννοιες όπως η "αφιλοκέρδεια" ή ο "αλτρουισμός" ποτέ δεν ευδοκίμησαν ιδιαίτερα στον προτεσταντικό κόσμο και βέβαια στη Βρετανία.

Με αυτόν τον τρόπο θεωρούμε ότι έβαλε η Βρετανία —και άρα η ισχυρότερη προτεσταντική δύναμη— "πόδι" στα θέματα του γερμανικού κόσμου. Όπως λοιπόν ήταν φυσικό για τους Βρετανούς, αυτό δεν θα το έκαναν τζάμπα. Με ποια αντιπαροχή θα το έκαναν; Με την αντιπαροχή τού να έχουν λόγο στα εσωτερικά θέματα του γερμανικού κράτους. Θα πρόσφεραν την κυριαρχία στους προτεστάντες Γερμανούς πάνω στους καθολικούς αδερφούς τους, αλλά θα έπαιρναν το "καπιτίς" τους.

Αυτήν την προτεσταντική κυριαρχία υπό τον αγγλοσαξονικό έλεγχο αντιπροσωπεύει το σύγχρονο κράτος της Γερμανίας. Το γερμανικό κράτος υπάρχει από τη στιγμή που οι προτεστάντες του γερμανικού κόσμου έγιναν οι απόλυτοι κυρίαρχοί του. Αυτό γεννάει όλα τα προβλήματα, γιατί αυτοί οι προτεστάντες, προκειμένου να διατηρήσουν την πρωτοκαθεδρία τους, έκαναν τρομερές παραχωρήσεις στους Αγγλοσάξονες. Στην πραγματικότητα τους παρέδωσαν τα "κλειδιά" της Γερμανίας. Όλα τα υπόλοιπα τα αναζητούμε στην πονηριά της βρετανικής πολιτικής. Αν ανοίξεις "πόρτα" στους Άγγλους, αυτή δεν κλείνει σχεδόν ποτέ. Το γνωρίζουν οι Κέλτες της Βρετανίας, οι Ινδοί, οι Πακιστανοί, οι Κύπριοι και όσοι είχαν την "τύχη" να τους γνωρίσουν.

Σε αυτήν την αγγλική πολιτική αναζητούμε τα περίεργα της σύγχρονης Γερμανικής πολιτικής ιστορίας. Σε αυτήν την αγγλική πολιτική αναζητούμε τα αίτια της χαϊβανοποίησης της Γερμανίας. Επιλογές αυτής της πολιτικής είναι οι ανάξιοι ηγέτες της Γερμανίας. Τι είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι έκαναν; Για να εξυπηρετήσουν τους προτεστάντες, χωρίς να απειλήσουν τα "γαλαζοαίματα" σόγια τους, "ξεδόντιασαν" τον γερμανικό κόσμο από τη

λεγόμενη αριστοκρατία του. Εξουδετέρωσαν την τάξη των "ευγενών" του. Διασφάλισαν τίτλους και περιουσίες για όλους τους γαλαζοαίματους ανεξαρτήτως δόγματος, αλλά τους απέβαλαν από την ενεργή πολιτική σκηνή της νέας Γερμανίας. Οι Γερμανοί "γαλαζοαίματοι" θα ασχολούνταν με την ιππασία ή το χόκευ, αλλά όχι με την πολιτική της Γερμανίας. Την πολιτική της Γερμανίας θα την αναλάμβαναν οι "ταπεινοί" του προτεσταντισμού ...Η πλέμπα, η οποία θα έδινε στους Βρετανούς επιπλέον δυνατότητες ελέγχου της Γερμανίας.

Ακόμα και η γνωστή γερμανική "χαλαρότητα" στο επίπεδο της θρησκείας δεν οφείλεται σε κάποια δημοκρατική "ευαισθησία" του γερμανικού λαού, αλλά στο γεγονός ότι η "χαλαρότητα", όπως αυτή εκφράζεται, συμφέρει τους προτεστάντες. Ο προτεσταντισμός δεν έχει ισχυρό κεντρικό ιερατείο και άρα δεν το απειλεί ιδιαίτερα η "χαλαρότητα" και η αποχή του κράτους από τη χρηματοδότησή του. Δεν το απειλεί στον βαθμό που απειλεί, για παράδειγμα, το δόγμα του καθολικισμού, το οποίο έχει κεντρικό και πολυδάπανο ιερατείο και άρα μόνιμη ανάγκη για μια ταύτιση με το κράτος και βέβαια με τα ταμεία του.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι θέλουμε να πούμε; Η έννοια της "ενιαίας Γερμανίας" και κατ' επέκταση του "ενιαίου γερμανικού έθνους" είναι μια έννοια, η οποία αναπτύχθηκε στην εποχή της κυριαρχίας των προτεσταντών στην Ευρώπη ...Στα χρόνια που η Βρετανία κυβερνούσε τα "κύματα" ...Στα χρόνια των Παγκόσμιων Πολέμων, που απαιτούσε ο έλεγχος αυτών των "κυμάτων" ...Στον αιώνα των μεγάλων πολέμων, στον οποίο η "νεοφώτιστη" Γερμανία πρωταγωνίστησε με τον πλέον αρνητικό τρόπο. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί, όπως θα δούμε, η Γερμανία ήταν "ανήσυχη" και θανατηφόρα όχι όταν το επέβαλαν τα γερμανικά συμφέροντα, αλλά όταν το επέβαλαν τα βρετανικά συμφέροντα.

Μέχρι τότε η έννοια των "γερμανισμού" και των "γερμανικών φύλων" υπήρχε στο ίδιο "χαλαρό" πλαίσιο που υπήρχε η έννοια του "σλαβισμού" και των "σλαβικών φύλων". Μέχρι τότε ο γερμανικός κόσμος ήταν κατακερματισμένος σε πριγκιπάτα και δουκάτα. Κυρίαρχοι εντός αυτού του γερμανόφωνου κόσμου ήταν οι Πρώσοι και οι Σάξονες προτεστάντες του Βορρά και οι καθολικοί Βαυαροί και Αυστριακοί του Νότου, οι οποίοι —για τους λόγους που περιγράψαμε και σχεδόν καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα— σφάζονταν μεταξύ τους. Ούτε στην πιο προχωρημένη φαντασία κάποιου οραματιστή δεν υπήρχε εκείνη την εποχή η Γερμανία που εμείς οι σύγχρονοι γνωρίσαμε.

Το πώς αυτοί οι θανάσιμοι εχθροί έγιναν "αδέρφια" μέσα από μια ενιαία Γερμανία, αυτό είναι το μυστήριο, το οποίο επιχειρούμε να λύσουμε σε αυτό το κείμενο ...Ένα μυστήριο, την απάντηση του οποίου τη βρίσκει κάποιος στα υπόγεια των τραπεζών των Εβραίων και βέβαια στα ιδιαίτερα δώματα των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών. Συνέφερε τους Βρετανούς και τους Εβραίους να υπάρχει μια ενιαία Γερμανία και αυτήν δημιούργησαν. Γιατί μπορεί να τους συνέφερε μια τέτοια "δημιουργία"; Γιατί στη βιομηχανική εποχή άλλαζαν οι στόχοι και τα ζητούμενα του ιμπεριαλισμού.

Στη βιομηχανική εποχή, για παράδειγμα, δεν είχαν τόση σημασία τα φέουδα της Ευρώπης όσο οι ενεργειακές πηγές ενός νέου Κόσμου, ο οποίος εκείνη την εποχή γινόταν

για πρώτη φορά "παγκόσμιος". Σε αυτήν την εποχή κυρίαρχος θα ήταν όποιος έλεγχε τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής και οι προτεστάντες της Ευρώπης βρίσκονταν μακριά από αυτά. Τους χώριζε μια καθολική Αυστροουγγαρία και αυτήν έπρεπε να "καταπιούν". Μπορούσαν να τη διαλύσουν, αν μπορούσαν να συνομωτήσουν με τους μεγαλοπαράγοντές της. Αν τους εξασφάλιζαν για πάντα τα φέουδα και τα παλάτια, θα μπορούσαν να τους ζητήσουν να "ξεχάσουν" την αυτοκρατορία ...Την αυτοκρατορία που έτσι κι αλλιώς θα έμπαινε στο στόχαστρό τους και θα τη διέλυαν. Είτε με το καλό είτε με το κακό, θα τη διέλυαν, γιατί απλούστατα απειλούσε τα συμφέροντα του αγγλικού θρόνου.

Μέσα στα πλαίσια αυτής της πραγματικότητας οι Βρετανοί έψαξαν και βρήκαν τους κατάλληλους ανθρώπους. Κάποιοι καθολικοί αριστοκράτες της Αυστροουγγαρίας πείστηκαν για τη θνησιμότητα της αυτοκρατορίας τους και συναίνεσαν στην "ευθανασία" της. Έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία και συναίνεσαν στη θανατική καταδίκη της αυτοκρατορίας τους. Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που δεν υπάρχουν "νοσταλγοί"; Όταν δεν την νοσταλγούν αυτοί, που ήταν οι ιδιοκτήτες της, πώς θα υπάρξουν "νοσταλγοί" της ανάμεσα στους κοινούς "θηητούς"; Όταν δεν την νοσταλγούν οι πάμπλουτοι πρίγκιπές της, πώς θα τη νοσταλγήσουν οι γνωστοί γραφικοί βασιλόφρονες;

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, που "βίδωσε" τους Βρετανούς —και άρα τους προτεστάντες— στη Μέση Ανατολή, ξεκίνησε με τη δολοφονία του διαδόχου της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας ...Τη δολοφονία αυτού, ο οποίος θα μπορούσε να τρομάξει και να απειλεί εκείνους, οι οποίοι θα μπορούσαν να συνωμοτήσουν εις βάρος της αυτοκρατορίας τους. Όλα τα άλλα ήταν εύκολα. Ο αγγλογερμανικός πόλεμος, που παρίστανε τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν ένας τεχνητός "καυγάς" μεταξύ των προτεστάντων, που παρέσυρε τους πάντες στη δίνη του. Το αποτέλεσμα του; "Κατάπιαν" την Αυστροουγγαρία και διέλυσαν την κραταιά Καθολική Αυτοκρατορία. Φτάνοντας σε απόσταση βολής από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ήταν εύκολο να τη διαλύσουν, πυροδοτώντας θρησκευτικές αντιπαλότητες και μίσση.

...Απλά πράγματα. Το κάνουν και οι αλήτες, που πουλάνε προστασία. Μπαίνουν στο ξένο "μαγαζί", κάνουντας φασαρία μεταξύ τους. Γιατί; Για να εμπλέξουν στη φασαρία αυτή και τους ιδιοκτήτες και στο τέλος να κάνουν απαραίτητη την παρουσία τους. Στο τέλος παριστάνουν κι ότι βοηθάνε και στην αποκατάσταση των ζημιών και εμφανίζονται σχεδόν "συνέταιροι". Οι προτεστάντες ξεκίνησαν τους δύο μεγάλους πολέμους μεταξύ τους και στο τέλος οι χαμένοι ήταν όλοι οι υπόλοιποι. Χαμένοι ήταν οι καθολικοί του ευρωπαϊκού Νότου, συμπεριλαμβανομένων και των Γερμανών καθολικών. Χαμένοι οι ορθόδοξοι της ευρωπαϊκής Ανατολής. Χαμένοι οι Μουσουλμάνοι της πετρελαϊκής Ανατολής. Οι Βρετανοί μονίμως νικητές και οι Γερμανοί μονίμως ηττημένοι και μυστηριωδώς "ανακάμπωντες" ...Θαύμα το γερμανικό "θαύμα".

Ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται το πόσο χρήσιμη εφεύρεση ήταν η "Γερμανία". Μόνον με αυτόν τον όρο μπορούσαν οι προτεστάντες να πλησιάσουν τη Μεσόγειο θάλασσα. Μόνον με

αυτόν τον τρόπο μπορούσε να "γεφυρωθεί" η απόσταση από τη Βαλτική Θάλασσα έως την Αδριατική και όχι μόνον. Γι' αυτόν τον λόγο "βουβά" αποσύρθηκαν έννοιες, οι οποίες κυριάρχησαν για αιώνες, όπως η "Πρωσία". Γι' αυτόν τον λόγο χωρίστηκαν δια παντός από τον γερμανικό κορμό η "Αυστρία" από την "Ουγγαρία" ...Έννοιες, οι οποίες δίχαζαν τον γερμανικό κόσμο και συχνά-πυκνά τον αιματοκυλούσαν. Ξαφνικά οι Γερμανικοί λαοί "ξέχασαν" την πρωσική προτεσταντική υπερηφάνειά τους ή το αυστρουγγρικό καθολικό μεγαλείο τους. Όλα αυτά δεν έγιναν τυχαία ...Τίποτε δεν γίνεται τυχαία σε αυτό το επίπεδο.

Γι' αυτόν τον λόγο σε έναν γερμανικό κόσμο, ο οποίος έχει χύσει τόνους αίματος σε θρησκευτικές διαμάχες, υπάρχει μια "χαλαρότητα" στο θέμα της θρησκείας. Για τον ίδιο λόγο που αυτός ο γερμανικός κόσμος, ο οποίος έχει δώσει βασιλείς σε όλα τα έθνη της Ευρώπης και έχει θεσμοθετημένη ανώτερη κοινωνική τάξη αριστοκρατών, έχει πρωταγωνιστές σοσιαλίζοντες αγράμματους φτωχοδιάβολους όπως ο Χίτλερ, η Μέρκελ ή ο κακόμοιρος ο Σρέντερ, ο οποίος μετά την καγκελαρία ανέλαβε να σηκώνει τα βρακιά του Πούτιν. Κάποιοι είχαν λόγους να "θάψουν" —έστω και ζωντανό— τον Πρώσο Κάιζερ, γιατί, αν παρέμενε "όρθιος", θα προκαλούσε τη μνήμη των πιστών των Αψβούργων.

Επειδή και οι μιν και οι δε θυμίζουν καταστάσεις ανεπιθύμητες για τα αφεντικά της Γερμανίας, εξαφανίστηκαν στο σύνολό τους. Αυτό ήταν το τίμημα που πλήρωσαν οι Γερμανοί προτεστάντες, για να ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος του γερμανικού κόσμου και άρα και του καθολικού του μέρους. Γιατί αναγκάστηκαν να το πληρώσουν; Γιατί δεν συνέφερε τα αφεντικά και τους εφευρέτες της "Γερμανίας" να φαίνονται οι προτεστάντες ως κυρίαρχοι και άρα οι τελικοί νικητές του "τριακονταετούς πολέμου". Δεν συνέφερε το προτεσταντικό Βερολίνο να θυμούνται οι καθολικοί Βαυαροί ή οι Αυστριακοί και οι Ούγγροι τη διαφορά τους με αυτό.

Σε γενικές γραμμές όλοι βολεύονταν από αυτήν τη "θυσία". Σε διαφορετική περίπτωση θα υπήρχε πρόβλημα γι' αυτούς που θέλησαν να "κατεβάσουν" τον προτεσταντισμό στα παράλια της Μεσογείου. Επιπλέον βόλευε και το Λονδίνο να έχει απέναντί του μια "αποψιλωμένη" γερμανική κοινωνία, παρά ένα απείθαρχο Βερολίνο "γαλαζοαίματων" Πρώσων. Όλοι τους προτιμούσαν μια νέα "άθρησκη" Γερμανία. Προτιμούσαν να εμφανίζονται μια αφηρημένη και προσχηματική γερμανική ομοιότητα, που να δημιουργεί έστω και σε ένα βασικό επίπεδο κάποια κοινά σημεία μεταξύ θυτών προτεσταντών και θυμάτων καθολικών.

Η ίδρυση της Γερμανίας, δηλαδή, ήταν το κύριο "εργαλείο" για την επιβολή της Αγγλοσαξονικής Τάξης Πραγμάτων της βιομηχανικής εποχής. Ήταν το τελικό αποτέλεσμα της νίκης των προτεσταντών έναντι των καθολικών. Ήταν το τελικό αποτέλεσμα ενός μυστικού extention του τριακονταετούς πολέμου. Από τη στιγμή που δημιουργήθηκε η Γερμανία, οι καθολικοί δεν ξνασέκωσαν "κεφάλι" εντός του Δυτικού χριστιανικού Κόσμου. Οι ίδιοι άνθρωποι στον ίδιο χρόνο, που εφεύραν την Τουρκία ή τη Συρία, ήταν εκείνοι που εφεύραν και τη Γερμανία ...Οι κυρίαρχοι Βρετανοί και Γάλλοι αποικιοκράτες, οι οποίοι εξ'

αρχής προτιμούσαν να υπάρχει μια "ανάδελφη" ανομοιογενής Γερμανία, παρά μια πανίσχυρη και ομοιογενής καθολική Αυστροουγγαρία.

Σε αυτόν τον ύπουλο σχεδιασμό "έπαιξαν" και βέβαια επωφελήθηκαν και οι Εβραίοι ...Οι Εβραίοι, οι οποίοι συνέβαλαν στη γερμανική "επένδυση" τόσο ως χρηματοδότες τραπεζίτες όσο και ως "ιδεολόγοι" σοσιαλιστές. Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, η Γερμανία είναι μια "κατασκευή", η οποία στην κορυφή της χρηματοδοτήθηκε από τον πιο σκληρό καπιταλιστικό πυρήνα, που είναι οι τράπεζες και στη βάση της "δέθηκε" από τον πιο σκληρό σοσιαλιστικό πυρήνα, που είναι ο κομμουνισμός. Πιο σημαντικοί για την ισχυροποίηση της σύγχρονης Γερμανίας είναι οι Ρότσιλντ και οι Ροκφέλερ από όλους τους Κάιζερ και τους Αψβούργους μαζί. Πιο σημαντικοί για την ισχυροποίηση της Γερμανίας είναι ο Μάρξ και η Λούξεμπουργκ από όλους τους Καγκελάριους μαζί.

Τον ρόλο των Εβραίων στη γερμανική ιστορία μπορεί να τον καταλάβει κάποιος, μόνον αν γνωρίζει ποια είναι τα ζητούμενα για τη λειτουργία της γερμανικής κοινωνίας. Οι Εβραίοι, υπό την προστασία και την καθοδήγηση των Άγγλων, έκαναν το "μεροκάματο του τρόμου" στη Γερμανία. Ποιο ήταν αυτό το "μεροκάματο"; Να παριστάνουν το "κόκκινο πανί" της Γερμανίας. Να ταΐζουν το γερμανικό θηρίο με ψεύτικους εχθρούς και παραισθήσεις. Οι Εβραίοι θα γίνονταν οι σιωνιστές και οι κομμουνιστές, που θα απειλούσαν τους Γερμανούς. Γιατί; Για να τους παρασέρνουν πίσω από "είδωλα" και να μην σκέφτονται τις μεταξύ τους διαφορές. Να μισούν είτε τους Εβραίους είτε τους κομμουνιστές, για να μην μισούνται μεταξύ τους και απειλούν τον σχεδιασμό ...Να μην θυμούνται τις θρησκευτικές τους διαφορές.

Υπό αυτό το πρίσμα αντιλαμβανόμαστε ότι τόσο ο αντισιωνισμός όσο και ο αντικομμουνισμός, που χαρακτηρίζουν τη Γερμανία στην ιστορική της πορεία, δεν είναι πραγματικοί. Δεν μπορεί να είναι πραγματικοί, αν αναλογιστεί κάποιος ποιοι είναι τα αφεντικά της Γερμανίας. Δεν μπορεί να είναι πραγματικοί, αν αναλογιστεί κάποιος τα άλματα προόδου που έκαναν πάντα οι Εβραίοι, κάθε φορά που οι Γερμανοί είχαν τις γνωστές "φαεινές" ιδέες τους. Ο αντισιωνισμός και ο αντικομμουνισμός της Γερμανίας είναι επινοήσεις, οι οποίες εφευρέθηκαν για να παγιδεύσουν τους Γερμανούς στα πλαίσια που συνέφεραν τα αφεντικά της Γερμανίας. Είναι οι λόγοι που τους οδηγούσαν στα λάθη και τα σφάλματα. Όμως, κοινά λάθη και κοινά σφάλματα ενός λαού είναι μια κοινή παράδοση ...και αυτό ήταν το ζητούμενο.

Γιατί ήταν ζητούμενο; Γιατί αποτελεί συνεκτικό στοιχείο γι' αυτούς που μοιράζονται την παράδοση αυτήν. Από τη στιγμή που κάποιοι εφεύραν μια νέα Γερμανία, θα έπρεπε να της δώσουν και την απαραίτητη παράδοση-"σασί", για να τη διατηρούν ενιαία ...Μια παράδοση, η οποία θα "επισκίαζε" όλες τις προηγούμενες θρησκευτικές ή εθνικές παραδόσεις, που θα υπήρχαν και θα έθεταν υπό αμφισβήτηση το νέο δημιούργημα ...Μια παράδοση, η οποία θα τους ανάγκαζε να "ξεχάσουν" την προηγούμενη ταυτότητά τους.

Εδώ πρέπει να προσέξει ο αναγνώστης, γιατί αυτό, το οποίο θα πούμε, είναι πολύ σημαντικό. Η παράδοση, που συνδέει τα μέλη ενός λαού μεταξύ τους, δεν είναι απαραίτητο να είναι θετική. Και η αρνητική παράδοση δεν παύει να είναι μια παράδοση. Τους λαούς δεν τους ενώνουν μόνον τα σωστά, αλλά και τα λάθη τους. Τους λαούς δεν τους ενώνουν μόνον οι κοινές δόξες, αλλά και οι κοινές ντροπές. Τους λαούς δεν τους συσπειρώνει μόνον η δύναμη, αλλά και ο φόβος. Οι Παγκόσμιοι Πόλεμοι ή το Ολοκαύτωμα μπορεί να είναι αρνητικά ιστορικά γεγονότα, αλλά δεν παύουν να λειτουργούν συσπειρωτικά για τον γερμανικό λαό ...Δεν παύουν να είναι μέρη μιας παράδοσης, που ισχυροποιεί τη Γερμανία ως κρατικό μηχανισμό.

Οι Γερμανοί "θυμούνταν" καθημερινά ότι ήταν αυτοί, οι οποίοι πραγματοποίησαν το Ολοκαύτωμα, γιατί κάποιους τους συνέφερε να "ξεχνάνε" ότι είναι Καθολικοί ή Προτεστάντες. Θυμούνταν τους παγκόσμιους πολέμους, αλλά όχι τον τριακονταετή πόλεμο. Θυμούνταν τις διαφορές τους με τους ξένους, γιατί κάποιους δεν συνέφερε να θυμούνται τις μεταξύ τους διαφορές. Ακόμα, δηλαδή, και το "Deutschland über Alles" ("Ντόιτσαντ ούμπερ άλες") πιθανότατα να τον σκέφτηκαν κάποιοι Εβραίοι ή Βρετανοί, παρά κάποιοι Γερμανοί. Τα "υποζύγια" δεν υπάρχουν για να σκέφτονται. Τα "υποζύγια" υπάρχουν για να εκτελούν εντολές.

Αυτός ήταν ο ρόλος των Εβραίων στη Γερμανία και αυτόν τον ρόλο τον έπαιξαν καλά. Πόσο καλά; Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως των Ναζί έγιναν με χρήματα του Εβραίου Ροκφέλερ. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι ακόμα και το χημικό δηλητήριο "Zyklon B", που χρησιμοποιήθηκε σε εκείνα τα στρατόπεδα, εφευρέθηκε από Εβραίο. Αυτοί οι Εβραίοι εμφανίζονται άλλοτε ως θύτες και άλλοτε ως θύματα, για να οδηγούν τους Γερμανούς εκεί όπου συμφέρει τους Βρετανούς. Από εκεί και πέρα παριστάνουν μονίμως το "κόκκινο πανί", που παρασέρνει τους Γερμανούς ...Το κρίσιμο "βήμα" για τη χαϊβανοποίησή τους. Όταν δεν γνωρίζεις πού πας και ποιος σε οδηγεί εκεί, είναι εύκολο το λάθος. Αυτό είναι το φαινόμενο της χαϊβανοποίησης και σε αυτό συνετέλεσαν οι Εβραίοι.

Εξουδετερώνοντας οι Βρετανοί τους μορφωμένους αριστοκράτες Γερμανούς, άφησαν στους Εβραίους την εύκολη δουλειά ...Τη δουλειά του χαφιέ ...Τη δουλειά της εξουδετέρωσης των Γερμανών αστών ...Αυτών, οι οποίοι ήταν μορφωμένοι και είχαν θρησκευτική πίστη και γνώση της ιστορίας τους ...Αυτών, οι οποίοι είχαν "μνήμη" επικίνδυνη και ως εκ τούτου ανεπιθύμητη. Οι Εβραίοι δεν είχαν πρόβλημα μ' αυτούς. Κατόρθωσαν και κυριάρχησαν στους χώρους τους, γιατί είχαν τις "πλάτες" να το κάνουν. Τους βόλευαν οι καιροί και τα συμφέροντα των ισχυρών ...Τα συμφέροντα αυτών, οι οποίοι ήθελαν να "ξεχάσουν" οι Γερμανοί την πραγματική τους ιστορία, η οποία αναγκαστικά θα εμπεριείχε και τη θρησκευτική της διάσταση.

Ως οι απόλυτα εκλεκτοί των ξένων αφεντικών, οι Εβραίοι έγιναν οι χαφιέδες και οι λογοκριτές της νέας γερμανικής "συνείδησης" ...Της εκ του πονηρού σοσιαλίζουσας

"συνείδησης". Ως "επιδοτούμενοι" εκδότες, δημοσιογράφοι, διανοούμενοι και συνδικαλιστές, γνώριζαν ποιους να προβάλουν και ποιους ν' απομονώνουν. Στην εποχή της σοσιαλιστικής διεθνιστικής "μπουρδολογίας" ήταν εύκολο να "καθαρίζουν" σαν "εθνικιστή", "σκοταδιστή" και "αντιδραστικό" όποιον τους δημιουργούσε προβλήματα. Γι' αυτόν τον λόγο νίκησαν εύκολα τους Γερμανούς αστούς και μεγαλοαστούς. Μπορούσαν να τους τρομοκρατούν και να τους περιορίζουν με την απειλή της καταστροφής. Όποιος δεν υποτασσόταν στις ορέξεις τους, γινόταν στόχος τους, εφόσον τον εμφάνιζαν σαν "νοσταλγό" του απαγορευμένου παρελθόντος ...Σαν υποστηρικτή είτε της μιας θρησκευτικής πλευράς είτε της άλλης.

Με αυτόν τον τρόπο οι Εβραίοι έγιναν οι "προστάτες" της αγράμματης πλέμπας και κυρίαρχοι της Γερμανίας ...Οι διαμορφωτές και "πλάστες" της. Αυτοί έγιναν οι δάσκαλοι, οι ψυχαναλυτές, οι συνδικαλιστές, οι καθηγητές του παγιδευμένου πλέον γερμανικού έθνους. Από τον Μαρξ, τον Φρόντ, τη Λούξεμπουργκ και τον Αϊνστάιν, οι Εβραίοι "καπέλωναν" μονίμως τους Γερμανούς. Έστησαν ένα πρωτοφανές "δίχτυ", το οποίο παγίδευε τη γερμανική κοινωνία στην αδυναμία και το οποίο ευνοούσε την αναξιοκρατία.

Αυτή η αναξιοκρατία ήταν πάντα ο καρκίνος της γερμανικής κοινωνίας ...Η αναξιοκρατία εκείνη, που "παρήγαγε" κάποτε τον Χίτλερ και σήμερα τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε. Γι' αυτήν την αναξιοκρατία ευθύνονταν πάντα οι Εβραίοι, γιατί αυτοί έλεγχαν τα "φίλτρα" της κοινωνικής επιτυχίας στη Γερμανία ..."Φίλτρα", τα οποία είχαν συγκεκριμένο στόχο ...Τον στόχο να μετατρέψουν τον "εκρηκτικό" γερμανικό κόσμο σε μια σχεδόν άθρη γερμανική αυτοκρατορία του προλεταριάτου ...Του αγράμματου και αστοιχειώτου προλεταριάτου, που αποτελεί τη βάση της σύγχρονης γερμανικής παρουσίας ...Του αγράμματου προλεταριάτου, που, όταν δεν φωνάζει μεθυσμένο "Τζούπερ", φωνάζει εξίσου μεθυσμένο "Χάιλ" ...Του αγράμματου προλεταριάτου, το οποίο μίσησε και κατήγγειλε με το έργο του ο μεγάλος Νίτσε.

Αυτό ήταν το ζητούμενο για τους ξένους κυρίαρχους της Γερμανίας. Να βάλουν τη Γερμανία να "τρώνει" τα άξια παιδιά της, για να την κυβερνάνε τα άχρηστα. Εξουδετερώνοντας τους "ευγενείς" και τους μορφωμένους αστούς, στην πραγματικότητα εξουδετέρωναν τη συλλογική "συνείδηση" του γερμανικού λαού. Εξουδετερώνοντας τους μορφωμένους της γερμανικής κοινωνίας, στην πραγματικότητα εξουδετέρωναν τη συλλογική ευφυΐα του γερμανικού λαού και την ιστορική του "μνήμη" ...Αποψίλωναν την κοινωνία με ό,τι είχε αξία και μπορούσε να της φανεί χρήσιμο στην πορεία της ...Την απογύμνωναν από την ίδια της την "ψυχή" ...Της έκαναν μια βίαιη "λοβοτομή", αφαιρώντας της αυτά, τα οποία μέχρι τότε πίστευε, ονειρευόταν και φιλοδοξούσε.

Το μόνο που απέμενε ήταν η αγράμματη πλέμπα ...Η αστοιχειώτη πλέμπα. Αυτό ήταν το ζητούμενο. Γιατί; Γιατί η πλέμπα είναι "εύπλαστη" και εύκολα ελεγχόμενη ...Έχει για "τιμόνι" της την κοιλιά της και όχι το μυαλό της ...Έχει ένστικτα και όχι ευφυΐα ...Έχει πονηριά, αλλά όχι εξυπνάδα ...Γνωρίζει αριθμητική, αλλά όχι μαθηματικά ...Γνωρίζει τις δικές της εμπειρίες, αλλά όχι ιστορία. Η πλέμπα κατευθύνεται εύκολα, εφόσον συνθέτει

όχλους. Έχει ζωώδη ένστικτα και είναι εύκολη στον έλεγχο της. Αρκούν οι υποσχέσεις για μερικά μεροκάματα και γίνεται πρόθυμος δούλος. Αρκεί να της υποδείξεις ποιοι απειλούν αυτά τα μεροκάματα και πιάνει τα όπλα. Αυτήν την πλέμπα "δούλευαν" οι Εβραίοι. Αυτήν έβραζαν να κυνηγάει "είδωλα" ... "Είδωλα", τα οποία συνήθως ξεκινούσαν από τους ίδιους τους εαυτούς τους και κατέληγαν σε όλους τους άλλους. Από τους Εβραίους ξεκινούσαν οι Γερμανοί το κυνηγητό και έφταναν μέχρι την έρημο της Αφρικής, ξεχνώντας ποιους κυνηγούσαν.

Αυτό το αστοιχείωτο προλεταριάτο είναι η Γερμανία του εικοστού και του εικοστού πρώτου αιώνα ... Η τελική εκδοχή της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης ... Η Δημοκρατία της "Χαϊβάνης" ... Το χαϊβάνι, που λέγαμε ... Το "υποζύγιο" των Βρετανών και των Εβραίων ... Το προλεταριάτο των κακόγουστων, των αστοιχείωτων και ευερέθιστων φτωχών, οι οποίοι γίνονται έρμα του κάθε Χίτλερ και της κάθε Μέρκελ ... "Λεία" των λούμπεν στοιχείων του προλεταριάτου, όπως θα έλεγαν οι κομμουνιστές στην ορολογία τους ... Του "κατακαθιού" του κοινωνικού βοθρολύματος, όπως θα λέγαμε εμείς στη δική μας. Αυτή είναι η Γερμανία της Μέρκελ, του Σόιμπλε και του Σρέντερ ... Η Γερμανία αυτών, που γελάσανε αυτάρεσκα και σχεδόν εκδικητικά, όταν η Bild έδειξε το "δάκτυλό" της Αφροδίτης στους Έλληνες ... Στους Έλληνες που μισούν, γιατί απλούστατα τους μισούν και οι Εβραίοι —καθώς ελέγχουν τους Γερμανούς απόλυτα—.

Αυτό το υποταγμένο σύνολο είναι η σύγχρονη Γερμανία. Ένα σύνολο αγράμματο, ανιστόρητο και μονίμως φοβισμένο, που άγεται και φέρεται από Εβραίους συνδικαλιστές, δημοσιογράφους και τραπεζίτες ... Ένα άμορφο σύνολο, το οποίο περιμένει από τους Εβραίους να του δώσουν "ταυτότητα" ... Ένα κακόγουστο σύνολο, το οποίο δεν έχει σχέση ούτε με την κομψότητα της καθολικής Βαυαρίας ούτε με την αυστηρότητα της προτεσταντικής Πρωσίας ... Ένα θρασύδειλο σύνολο, το οποίο δεν αντιδρά στους κυρίου του, αλλά που θέλει να τιμωρήσει με τη βία όποιον το αμφισβητεί ... Ένα πειθήνιο σύνολο, το οποίο ταπεινώνεται καθημερινά στην πατρίδα του από τους αφέντες του και περιμένει να πάει διακοπές στις Μπανανίες, για να μεθύσει και να προσβάλει εκ του ασφαλούς τους "κατώτερους" ... Ένα σύνολο, το οποίο οι Εβραίοι γνωρίζουν πώς να το "δουλεύουν", γιατί αυτοί το δημιούργησαν, ώστε να το εκμεταλλεύονται ... Ένας όχλος, που, όπως είπαμε, έχει "τιμόνι" μόνον την κοιλιά του.

...Απλά πράγματα. Έχουν να κάνουν με μια φτωχή κι αγράμματη πλέμπα, την οποία μπορούν να την τρομοκρατούν ανά πάσα στιγμή με τις φοβίες της και τις αδυναμίες της. Όταν δεν τρομάζουν τους αγράμματους χριστιανούς με άθεους κομμουνιστές, οι οποίοι θα τους πάρουν τα σπίτια και τα χωράφια, τους τρομάζουν με κόστη. Είτε ως αγράμματους είτε ως φτωχούς, θα τους "πιάσουν" εύκολα. Πείσε τους Γερμανούς ότι κάποιοι τούς κοστίζουν κάποια ευρώ την εβδομάδα και έχεις εξασφαλίσει στρατιώτες να πάνε να τους σκοτώσουν. Τα κόστη έστειλαν κάποτε τους Εβραίους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα ίδια κόστη κάνουν τους σημερινούς Γερμανούς να μισούν τους λαούς της Μεσογείου.

Αυτό, το οποίο πρέπει να μείνει στον αναγνώστη, είναι ότι η έννοια της "Γερμανίας" και του "γερμανικού έθνους" είναι μια πολύ πρόσφατη επινόηση ...Μια επινόηση, η οποία συνέφερε εκείνους που τη δημιούργησαν ...Εκείνους, οι οποίοι είχαν συμφέρον να διαλύσουν τον γερμανικό κόσμο —όπως εκείνος υπήρχε— και να τον ενώσουν κάτω από μια νέα "σκεπή" και νέα "διεύθυνση" ...Είναι το αποτέλεσμα θρησκευτικών διαμαχών, όπου οι "διαμαρτυρόμενοι" του γερμανικού κόσμου πρόδωσαν τους ομόφυλους και ομοεθνείς τους στους ομόδοξούς τους ...Οι Γερμανοί διαμαρτυρόμενοι, που με τη βοήθεια των Βρετανών θέλησαν και κατάφεραν να επιβάλουν πάνω στον γερμανικό κόσμο τον σχεδιασμό που τους συνέφερε. Αυτή η τεχνητή ένωση τόσο διαφορετικών στοιχείων εξηγεί τη συμπεριφορά των Γερμανών στις μεταξύ τους σχέσεις.

Μόνον με αυτήν τη γνώση μπορεί κάποιος να εξηγήσει τα φαινόμενα που αφορούν τη σύγχρονη Γερμανία ...Να καταλάβει το πόσο ενιαία είναι αυτή η Γερμανία, ώστε να εξηγήσει τα παράδοξά της ...Να καταλάβει κάποιος τον λόγο που οι Δυτικογερμανοί φέρθηκαν τόσο "αδερφικά" στους Ανατολικογερμανούς, τους οποίους τους "κατάκτησαν" με τον πιο σκληρό τρόπο ...Να καταλάβει τον λόγο που υπάρχει τόση καχυποψία μεταξύ ενός Βαυαρού και ενός Πρώσου, ακόμα κι όταν μοιράζονται την ίδια ιδεολογία μέσα στην ίδια κυβέρνηση ...Να καταλάβει τον λόγο που υπάρχει τόση καχυποψία μεταξύ των κρατιδίων της Ομοσπονδιακής Γερμανίας. Όχι τίποτε άλλο, αλλά για να μην παίρνουν οι μεσογειακοί λαοί προσωπικά τις γερμανικές ύβρεις. Πείσε τους Γερμανούς ότι οι Βαυαροί τούς κοστίζουν μερικά ευρώ την ημέρα και εξασφάλισες συνθήκες εμφυλίου.

Άσπονδα αφεντικά,

αναξιόπιστοι υπηρέτες

και ένα χαιβάνι.

Έχοντας ο αναγνώστης μια εικόνα για το πώς είναι στημένη η Γερμανία από τα "εξωτερικά" αφεντικά και τους "εσωτερικούς" προδότες, μπορεί να δει την ευρωπαϊκή ιστορία του εικοστού αιώνα μέσα από μια άλλη οπτική ...Την οπτική των "αφεντικών" και των "δούλων" τους ...Την οπτική των αδίστακτων Αγγλοσαξόνων και των συνωμοτών Εβραίων ...Την οπτική αυτών, που κινούν το "χαιβάνι". Όταν, δηλαδή, γνωρίζεις πως οι Αγγλοσάξονες —είτε ως Βρετανοί είτε ως Αμερικανοί— είναι τα πραγματικά αφεντικά της Γερμανίας και οι Εβραίοι λειτουργούν ως οι τοποτηρητές και υπηρέτες τους, μπορείς να εξηγήσεις πολλά περιέργα μυστήρια των παγκοσμίων πολέμων.

Το πρώτο, που μπορείς να εξηγήσεις, είναι η ευκολία η οποία χαρακτηρίζει τους Γερμανούς στο να προκαλούν τους υπόλοιπους λαούς ...Να εξηγήσεις την ακόρεστη ιμπεριαλιστική "όρεξη" των Γερμανών να προκαλούν πολέμους ..."Όρεξη" τεράστια, αν σκεφτεί κάποιος ότι αυτοί ήταν, που προκάλεσαν δύο παγκόσμιους πολέμους ..."Όρεξη" όμως περιέργη, αν σκεφτεί κάποιος ότι δεν είχαν προλάβει να στεγνώσουν τα δάκρυά τους, εξαιτίας του πρώτου πολέμου, όταν ξεκίνησαν τον δεύτερο. Πόλεμοι, οι οποίοι ήταν εξ'

αρχής χαμένοι. Εξ' αρχής χαμένοι, εφόσον δεν μπορείς να φιλοδοξείς να νικήσεις μόνος σου τον κόσμο ολόκληρο, επειδή αυτό σου υποδεικνύει το αφελές "μυαλό" σου ...Το "μυαλό", που εκείνη τη στιγμή "εξέφραζε" ένας πρώην άστεγος δεκανέας.

Όμως, με βάση όλα τα παραπάνω, υπάρχει η εξήγηση. Ο γερμανικός λαός παρασύρθηκε, γιατί απλούστατα δεν έχει το αυτόβουλο. Παρασύρθηκε, γιατί είναι χαϊβάνι. Παρασύρθηκε, γιατί τα αφεντικά του είχαν συμφέρον να τον παρασύρουν. Ο λόγος, που έγιναν τα ολέθρια γερμανικά λάθη, είναι πλέον προφανής. Οι Γερμανοί δεν είχαν βιαστικές "ορέξεις". Τα αφεντικά τους είχαν βιαστικά προβλήματα. Απλά οι Γερμανοί δεν μπορούσαν ν' αντιδράσουν. Λειτουργώντας ως πραγματικά "χαϊβάνια", ξεκίνησαν δύο παγκόσμιους πολέμους, επειδή αυτό βόλευε τους Αγγλοσάξονες. Τον πρώτο τον ξεκίνησαν, γιατί αυτό βόλευε τους Βρετανούς, ώστε να βάλουν "πόδι" στη Μέση Ανατολή και τον δεύτερο τον ξεκίνησαν γιατί αυτό βόλευε τους Αμερικανούς, για να βάλουν αυτοί "πόδι" στην Ευρώπη.

Στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο οι Βρετανοί, μέσω των Εβραίων, χρηματοδότησαν τον Κάιζερ να παίξει το παιχνίδι των Βρετανών εις βάρος της Αυστροουγγαρίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, προκειμένου οι Βρετανοί να πάρουν τον απόλυτο έλεγχο της βιομηχανικής εποχής. Είναι δηλαδή κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι οι προτεστάντες, με επικεφαλής τους Άγγλους, δολοφόνησαν στο Σεράγεβο τον Φραγκίσκο Φερδινάρδο, έστω κι αν, για να το επιτύχουν αυτό, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουν τις άκρες του εβραϊκού υπόκοσμου για "άλλοθι". Αν ψάξει δηλαδή κάποιος τον δολοφόνο του πρίγκιπα, θα φτάσει στους Εβραίους και είναι βέβαιο ότι οι Εβραίοι δεν έκαναν τίποτε χωρίς την άδεια των Βρετανών.

Από τη στιγμή που ξεκίνησαν τον πόλεμο, ήταν εύκολο να δρομολογήσουν τις εξελίξεις όπως ακριβώς τους βόλευαν. Διέλυσαν την Καθολική Αυτοκρατορία της Αυστροουγγαρίας και έβαλαν τους Γερμανούς σε όλα τα "μέτωπα" που τους βόλευε. Τους χρησιμοποίησαν και κατόπιν τους "άδειασαν". Τους έβαλαν να πρωταγωνιστήσουν στην έκρηξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Τους κατέβασαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, για να μοιραστούν τα κόστη και τα έξοδα από την στρατιωτική παρουσία που απαιτούσε η διάλυση. Τους έβαλαν να κάνουν τους μάνατζερ των θεωρητικά ηττημένων κεμαλιστών, για να κάνουν οι ίδιοι τους μάνατζερ των βαλκανικών λαών με πρώτους τους Έλληνες.

Όταν πλέον δεν τους χρειαζόνταν, τους νίκησαν με συνοπτικές διαδικασίες. Πώς; Με τον πιο απλό τρόπο. Χρησιμοποιώντας τους Εβραίους και τον κομμουνιστικό "μοχλό", τον οποίο έλεγχαν. Με βρετανικές λίρες ζούσε η Λούξεμπουργκ. Υπό την απειλή μιας κομμουνιστικής επανάστασης το γερμανικό θηρίο επέστρεψε στη "φωλιά" του και έχασε τον πόλεμο. Με αυτόν τον ασφαλή τρόπο οι Βρετανοί πέτυχαν όλους τους στόχους τους. Πήραν ό,τι ήθελαν και στη συνέχεια οδήγησαν τη Γερμανία σε οδυνηρή ήττα, για να την ξεφορτωθούν. Η Βρετανία απόλαυσε μια τεράστια επιτυχία και τα χαϊβάνια θρήνησαν εκατομμύρια νεκρών, περιοριζόμενοι και πάλι στα όρια της Γερμανίας.

Για να μην προκαλούν τον καθολικό κόσμο με τη θυσία των Αψβούργων, οι Βρετανοί οδήγησαν στη "συνταξιοδότηση" τον Κάιζερ της Γερμανίας ...Μια πολυτελή "συνταξιοδότηση" στην ομόδοξη Ολλανδία. Τα δεκάδες εκατομμύρια Γερμανών, που σκοτώθηκαν υπό τις διαταγές του και υπέρ των βρετανικών συμφερόντων, δεν τους απασχόλησαν καθόλου. Ήταν "δίκαιο" για τον Κάιζερ να θυσιάσει κοινούς θνητούς Γερμανούς, για να σωθεί ο ίδιος και η "αυλή" του. Ήταν λογικό για τους Βρετανούς να μπαζώσουν με εκατομμύρια γερμανικά πτώματα τους βάλτους του Βερντέν, για ν' αποκτήσουν τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής. Στη συνέχεια χρηματοδότησαν την ανοικοδόμηση της Γερμανίας, γιατί το χαϊβάνι ήταν πολύτιμο και δεν έπρεπε να αφεθεί να διαλύσει ...Τότε έγινε το πρώτο γερμανικό "θαύμα".

Κάτι ανάλογο έγινε και στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ...Μόνον που σε αυτόν τον πόλεμο θύματα δεν ήταν μόνον οι Γερμανοί, αλλά και οι Βρετανοί. Οι αδίστακτοι Βρετανοί είχαν βρει τον "μάστορά" τους. Έτσι είναι. Όταν γίνεσαι συνétairos με τον Διάολο, πρέπει να είσαι έτοιμος για να σε ρίξει. Αυτό και έγινε. Οι Εβραίοι, έχοντας επίγνωση της πολυτιμότητας του ρόλου τους, δεν αρκούσαν στο να είναι "υπάλληλοι" των Βρετανών. Έκαναν τη "βρόμικη" δουλειά στη Γερμανία κι αντιλαμβάνονταν ότι αυτό θα μπορούσαν να το πουλήσουν και σε άλλα αφεντικά. Γνώριζαν να ελέγχουν το χαϊβάνι και γνώριζαν ότι τις υπηρεσίες του θα τις επιθυμούσε ο κάθε επίδοξος ιμπεριαλιστής ...Ο κάθε επίδοξος "πελάτης" τους.

Ποιοι μπορούσαν να είναι πιθανοί υποψήφιοι πελάτες; Μόνον οι Αμερικανοί ...Οι Αγγλοσάξονες της απέναντι όχθης του ωκεανού ...Τα "ξαδέρφια" των Βρετανών ...Οι υπεράνω υποψίας "συγγενείς" του "μεθυσμένου" από την αυταρέσκεια "ξαδέρφου". Αυτόν τον "ξαδέρφο" και την επιτυχία του ζήλεψαν οι Αμερικανοί και αυτού τη θέση διεκδίκησαν. Για να το καταφέρουν όμως αυτό, έπρεπε να περάσουν "νικηφόρα" από την Ευρώπη ...Να ελέγξουν την Ευρώπη. Ποιους θα χρησιμοποιούσαν για έναν τέτοιο στόχο; ...Τα γνωστά χαϊβάνια. Όμως, για να χρησιμοποιήσουν αυτά τα χαϊβάνια, θα έπρεπε να εξασφαλίσουν τη συνεργασία των Εβραίων. Αυτό και έκαναν. Και πάλι μέσω των χρηματοδοτήσεων γελοίων ηγετών μπόρεσαν και έκαναν τη δουλειά τους. Αμερικανοί και Εβραίοι ήταν ευτυχείς.

Άνθρωποι σαν τον Πρέσκοτ Μπους, τον Ροκφέλερ και τους Ρότσιλντ έτριβαν τα χέρια τους, όταν το χαϊβάνι έβαλε τα ναζιστικά του "ρούχα" και ξαμολήθηκε και πάλι στην Ευρώπη ...Το χαϊβάνι, που, υπό την ηγεσία των θλιβερών κι αγραμμάτων δεκανέων και κοτοπουλάδων, θα έκανε την Ευρώπη "λαμπόγυαλο". Ο πόλεμος —όπως προβλεπόταν— τελείωσε και μετά την απίστευτη γερμανική θυσία ο θρίαμβος ήταν καθαρά αμερικανικός. Εκατομμύρια νέων γερμανικών πτωμάτων μπάζωσαν τις στέπες της Ρωσίας και τα χαντάκια της Ευρώπης, για ν' αποκτήσουν οι Αμερικανοί τον έλεγχο της Ευρώπης.

Ποιο το κέρδος των Εβραίων; Γιατί "έριξαν" τα προηγούμενα αφεντικά τους, για να υπηρετήσουν τα νέα; Για να επεκτείνουν τις μπιζνες τους. Μέσω των Αμερικανών και του νέου σχεδιασμού θα γίνονταν οι κυρίαρχοι παράγοντες της Ευρώπης ...Οι συνétairoi των

νέων κυρίαρχών της. Αυτό ήταν το κέρδος τους ...Το όνειρο κάθε υπαλλήλου, που θέλει να γίνει αφεντικό. Οι υπάλληλοι των Βρετανών "έριξαν" τα αφεντικά τους, για να γίνουν συνεταιριοί σε νέα επιχείρηση. Γι' αυτό το κέρδος τους "έριξαν".

Με τις "πλάτες" των Αμερικανών συνεταιριών τους θα γίνονταν πιο σημαντικοί από τον οποιονδήποτε λαό της Γηραιάς Ηπείρου. Πιο σημαντικοί ακόμα και από τους Βρετανούς. Θα τους δινόταν ως "αντιπαροχή" η απόλυτη ιδιοκτησία της Γερμανίας και στην υπόλοιπη Ευρώπη θα έπαιζαν τον ρόλο που μέχρι τότε έπαιζαν μόνον στη Γερμανία. Θα διατηρούσαν υπό την ιδιοκτησία τους το χαϊβάνι και θα χαϊβανοποιούσαν και την υπόλοιπη Ευρώπη. Η μέθοδος ήταν απλή ...Θα εκμεταλλεύονταν τον δικό τους "ιδιόκτητο" σοσιαλισμό ...Τον εβραϊσοσιαλισμό του Μαρξ, του Τρότσκι, της Λούξεμπουργκ ή του Μπεναρόγια. Με τις "πλάτες" των Αμερικανών θα "τρύπωναν" στα σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης και θα έκαναν ό,τι έκαναν στην προπολεμική Γερμανία. Θα έκαναν τους χαφιέδες, οι οποίοι θα εκβίαζαν τις εξουσίες και τους λαούς. Θα εκβίαζαν όλες τις εθνικές αστικές τάξεις σε περίπτωση που αυτές αντιδρούσαν στην αμερικανική κηδεμονία.

Από αυτήν την υπηρεσία τους προέκυπτε το κέρδος τους και αυτό ήταν τεράστιο. Από υπηρέτες των Βρετανών στη Γερμανία θα γίνονταν ιδιοκτήτες της Γερμανίας και υπηρέτες των Αμερικανών σε ολόκληρη την Ευρώπη. Από "κλωτσοσκούφι" των βρετανικών σχεδιασμών, που στόχευαν στον έλεγχο της Γερμανίας, θα γίνονταν αφεντικά. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι οι Εβραίοι σχεδίασαν τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και όχι οι αφελείς Αμερικανοί. Οι Αμερικανοί ήταν απλά "επενδυτές" στο εβραϊκό "πρότζεκτ". Απλά πείστηκαν από αυτούς. Πείστηκαν χωρίς δυσκολία, εφόσον ο στόχος τους ήταν απόλυτα εφικτός. Οι Εβραίοι τον έκαναν εφικτό, εφόσον γνώριζαν το πλεονέκτημα που είχαν με την παρουσία τους στη Γερμανία.

Γνώριζαν πόσο πολύτιμοι μπορούσαν να γίνουν σε έναν ιμπεριαλιστή. Είχαν συνεργαστεί με τους κορυφαίους ιμπεριαλιστές και γνώριζαν τις ανάγκες ενός ιμπεριαλιστή. Γνώριζαν, δηλαδή, εξ' αρχής τι έπρεπε να κάνουν και βέβαια τι έπρεπε να προτείνουν, προκειμένου να κάνουν δελεαστική την πρότασή τους. Ελάχιστα χρόνια πριν τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο έλεγχαν απόλυτα τη Γερμανία και γνώριζαν ότι, αν παρέδιδαν το "χαϊβάνι" στη "δούλεψη" των Αμερικανών, θα είχαν τεράστιο κέρδος. Γνώριζαν ότι, αν το χρησιμοποιούσαν υπέρ του αμερικανικού σχεδιασμού, θα ενίσχυαν τη δική τους θέση. Οι Αμερικανοί θα γίνονταν πανίσχυροι κύριοι του Δυτικού Κόσμου, αλλά μαζί τους θα ενίσχυαν τη θέση τους και οι Εβραίοι. Με αυτό το σκεπτικό έκαναν την "πρόταση" στους Αμερικανούς.

Οι Αμερικανοί δέχθηκαν και το αποτέλεσμα ήταν αυτό, που όλοι γνωρίζουμε. Χρηματοδότησαν τον Χίτλερ, για να "θεμελιώσουν" με την ήττα του την εβραϊκή κατοχή στη Γερμανία και την αμερικανική εποχή στην Ευρώπη. Οι Εβραίοι ήταν απόλυτα ευτυχείς. Ήταν οι απόλυτοι ιδιοκτήτες της Γερμανίας. Σε μια Γερμανία, η οποία είχε εξοικείωση με την έννοια των "ανώτερων", οι Εβραίοι εμφανίστηκαν σαν "ανώτεροι". Σε μια Γερμανία, η οποία

είχε ταπεινωθεί και είχε προσκυνήσει νικητές, αυτοί εμφανίστηκαν σαν οι αντιπρόσωποί τους. Σε μια Γερμανία, η οποία δεν τολμούσε ν' αντικρίσει τα εξοργισμένα θύματά της, αυτοί εμφανίστηκαν σαν τα κύρια θύματά της. Σε μια Γερμανία, η οποία θα ξεπουλούσε τα πάντα, για ν' αποζημιώσει τα θύματά της, αυτοί ήταν οι κύριοι δικαιούχοι.

...Η μεγαλύτερη απάτη όλων των εποχών. Όταν θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου ν' ανοίξει ο φάκελος του Ολοκαυτώματος, θα γελάσει ο κάθε πικραμένος. Θα αποδειχθεί ότι οι Εβραίοι μόνοι τους "αυτοθυματοποιήθηκαν", για να πάρουν μια καλή θέση στη Γερμανία της επόμενης μέρας ...Στη Γερμανία, που, πολύ πριν βγάλει τα στρατεύματά της για να κατακτήσει την Ευρώπη, είχε "καπαρώσει" την ήττα της και την ταπείνωσή της. Θα αποδειχθεί ότι οι "διωγμοί" των Εβραίων σχεδιάστηκαν μέσα στα γκέτο των Εβραίων από τους ίδιους τους Εβραίους. Θα αποδειχθεί ότι ακόμα και οι φράχτες των στρατοπέδων είχαν στηθεί με εβραϊκά χρήματα, τα οποία έρεαν άφθονα στα ταμεία του Χίτλερ.

Από εκεί και πέρα τα πράγματα ήταν εύκολα για τους έμπειρους συνωμότες. Οι Εβραίοι εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός ότι οι Αμερικανοί μεταπολεμικά "αλυσόδεσαν" τους Γερμανούς και στην κυριολεξία έκαναν ό,τι ήθελαν. Νομοθέτησαν με τέτοιο τρόπο, που στην ουσία να μιμούνται ως "κοινότητα" τα συλλογικά προνόμια των "γαλαζοαίματων". Οι Εβραίοι θα ήταν οι "υπεράνω" της μεταπολεμικής Γερμανίας. Δεν θα κρίνονταν ποτέ για κανέναν λόγο και από κανέναν. Δεν θα φορολογούνταν και δεν θα ελέγχονταν για τίποτε. Θα έκαναν ό,τι ήθελαν, γιατί ήταν "θύματα". Εκμεταλλεύτηκαν και πολλαπλασίασαν τις ενοχές της αγράμματης γερμανικής πλέμπας και ανέβηκαν στην κορυφή της γερμανικής κοινωνίας ...Ομοεπίπεδοι μόνον με τους "γαλαζοαίματους" της Γερμανίας.

Για να εξασφαλίσουν ακόμα καλύτερα την άμυνά τους από τους Γερμανούς, έκαναν δύο πράγματα πολύ σημαντικά. Το πρώτο πράγμα, που έκαναν, ήταν να "θωρακίσουν" νομικά το "παραμύθι" τους. Να "θωρακίσουν" την έννοια του "Ολοκαυτώματος", ώστε να μην απειλούνται από ανεξέλεγκτες αποκαλύψεις. Ήταν νομικά κολάσιμη ακόμα και η απλή λεκτική αμφισβήτηση του Ολοκαυτώματος. Το δεύτερο πράγμα, που έκαναν, ήταν να "θωρακίσουν" την κοινότητά τους ...Να "θωρακίσουν" τη φυσική τους υπόσταση. Επειδή ήταν ξένοι σε μια κατακτημένη χώρα, φρόντισαν να πλαισιώσουν τους εαυτούς τους με εκατομμύρια νέων ξένων, οι οποίοι θα λειτουργούσαν ως έποικοι των κατακτητών. Οι Εβραίοι ήταν αυτοί, οι οποίοι μεθόδευσαν και ενθάρρυναν τη μεγάλη μετανάστευση προς τη Γερμανία. Αυτοί είναι υπεύθυνοι για την ύπαρξη εκατομμυρίων ξένων στη σημερινή Γερμανία. Το απαιτούσε η ασφάλειά τους και γνώριζαν πώς να την εξασφαλίσουν.

Από εκεί και πέρα ήταν όλα εύκολα γι' αυτούς. Προστατευμένοι νομικά —και με τις "πλάτες" των Αμερικανών και των εκατομμυρίων μεταναστών— "βίασαν" στην κυριολεξία το "χαιβάνι" ...Το ταπείνωσαν χωρίς έλεος ...Το έφτυναν και το έβαζαν να τους ζητάει "συγγνώμη", για να έχουν πάντα λόγο να του θυμίζουν τη θέση του. Χωρίς φορολογία —και υπό συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού— απέκτησαν και κατέκτησαν τα πάντα μέσα στη

Γερμανία. Ελέγχοντας το τραπεζικό της σύστημα, απέκτησαν ό,τι είχε αξία μέσα σ' αυτήν. Ελέγχοντας τα ΜΜΕ, μονοπώλησαν το σύνολο του κοινωνικού σταρ-σύστημ της χώρας.

Ο Γερμανικός λαός καταδικάστηκε στη μόνιμη παραμονή του στο επίπεδο της πλέμπας ...Στο κατώτατο επίπεδο, το οποίο ξεκινούσε από το επίπεδο του βιομηχανικού εργάτη και στην καλύτερή του εκδοχή έφτανε μέχρι τη βάση της αστικής τάξης. Στην καλύτερη περίπτωση να γίνει κάποιος Γερμανός γιατρός ή μηχανικός, αλλά υπό την προϋπόθεση να είναι "μουγκός". Ακόμα κι όταν "έβλεπε" ή "άκουγε" τις εβραϊκές ασχήμιες, δεν θα "μιλούσε". Η Γερμανία, "ελέω Αμερικανών", απαιτούσε τη γερμανική "σιωπή", γιατί ήταν απόλυτα εβραϊκή κτήση.

Οι Αμερικανοί ήταν ευτυχείς από τη συνεργασία τους με τους Εβραίους. Όμως, δεν πρόσεξαν όπως και όσο θα έπρεπε τους νέους συνεταιίρους τους. Μπορεί να επωφελήθηκαν από την απιστία των Εβραίων προς τα προηγούμενα αφεντικά τους, αλλά απ' ό,τι φαίνεται δεν διδάχθηκαν από το πάθημα των Βρετανών. Άφησαν ανεξέλεγκτους τους Εβραίους και ήταν θέμα χρόνου να την "πατήσουν". Ήταν θέμα χρόνου να τους "ρίξουν" κι αυτούς οι Εβραίοι ...Είπαμε ...Όποιος συνεταιρίζεται με τον Διάβολο, θα πρέπει να είναι έτοιμος για "ρίξιμο". Οι αφελείς Αμερικανοί αυτό δεν το υπολόγιζαν και σύντομα ήρθε η σειρά τους. Άφησαν τους Εβραίους να ελέγχουν το τραπεζικό σύστημα του Δυτικού Κόσμου και σύντομα βρέθηκαν υπό τον έλεγχό τους. Οι Εβραίοι, μέσω της FED, δεν ήταν απλά συνεργάτες των Αμερικανών, αλλά οι σφετεριστές της θέσης τους.

Μέσα σε λιγότερο από σαράντα χρόνια ρήμαξαν την πάλαι ποτέ υπερδύναμη. Ληλάτησαν τις ΗΠΑ σε βαθμό απίστευτο ...Σε βαθμό που σήμερα οι ΗΠΑ να μοιάζουν με χώρα-"φάντασμα" ...με χώρα τριτοκοσμική ...Τριτοκοσμική είναι μια χώρα, η οποία δεν μπορεί να προσφέρει κοινωνικές υπηρεσίες σε έναν λαό, ο οποίος μαστίζεται από τη φτώχεια ...Τριτοκοσμική είναι μια χώρα, η οποία πλήττεται από φυσικές καταστροφές και δεν μπορεί ν' αποκαταστήσει τις ζημιές ...Τριτοκοσμική είναι μια χώρα, η οποία αφήνει την ιστορική Νέα Ορλεάνη στη διάθεση των κροκοδείλων. Το σύνολο της σημερινής αδυναμίας των ΗΠΑ οφείλεται στη λεηλασία των Εβραίων. Οφείλεται στο "πέρασμα" των βιβλικών "ακρίδων". Οι Εβραίοι τούς τα πήραν όλα και τους άφησαν και με ένα χρέος 15 τρις ...Τόσο καλός ήταν ο συνεταιρισμός των αφελών Αμερικανών με τους τοκογλύφους.

Αυτοί οι Εβραίοι τοκογλύφοι είναι που τώρα προκαλούν τον τελευταίο πόλεμο ...Τον πόλεμο αυτόν, που θα φέρει τους ίδιους στην κορυφή ...Τον πόλεμο αυτόν, που θα ρίξει στην αφάνεια όλους τους Αγγλοσάξονες. Πώς όμως θα έκαναν έναν τέτοιο πόλεμο; ...Με τον τρόπο που γνωρίζουν και έχουν επαναλάβει πολλές φορές ...Με έναν πόλεμο, ο οποίος θα τους επέτρεπε να χρησιμοποιήσουν και πάλι τις "πλάτες" του γνωστού χαϊβανιού του Ρήνου. Αυτός είναι ο πόλεμος, τον οποίο ζούμε σήμερα και τον οποίο ξεκίνησε και πάλι το ίδιο χαϊβάνι ...Ο πόλεμος της Εβραϊκής Νέας Τάξης ...Ο πόλεμος αυτός, ο οποίος εξυπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα των Εβραίων ...Των Εβραίων, οι οποίοι τώρα έχουν

ισχυροποιηθεί και έχουν αναπτύξει δικά τους συμφέροντα, διαφορετικά από αυτά των Αγγλοσαξόνων.

Ο πόλεμος αυτός ξεκίνησε με το γκρέμισμα του τείχους του Βερολίνου. Ο πόλεμος αυτός ξεκίνησε με το άνοιγμα του γερμανικού "βόθρου" μέσα από τον οποίο ξεπήδησαν οι Μέρκελ και οι Σόιμπλε. Ο πόλεμος αυτός έχει ως στόχο την επιβολή της Εβραϊκής Τάξης Πραγμάτων ...Της Τάξης Πραγμάτων των τραπεζιτών ...Της Τάξης Πραγμάτων της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ ...Της Τάξης Πραγμάτων των Ρότσιλντ, των Ροκφέλερ και των υπαλλήλων τους από τον Γκρίνσπαν και τον Σόρος μέχρι τον Μπενράνκε και τον Τρισέ.

Προφανώς, βαδίζοντας στη Νέα Τάξη Πραγμάτων, οι νέοι κυρίαρχοί της προσπαθούν ν' αλλάξουν τα δεδομένα. Δεν τους αρκεί πλέον να ελέγχουν εκ του μακρώθεν τις καθολικές ή τις άλλες δυνάμεις της Ευρώπης. Δεν τους αρκεί μόνον η ιδιοκτησία της Γερμανίας και ο εξ' αποστάσεως έλεγχος των Ευρωπαίων. Ο σχεδιασμός τους έχει αλλάξει. Τώρα θέλουν ν' αρπάξουν το ίδιο το κεφάλαιο αυτών των λαών. Θέλουν την ιδιοκτησία της ίδιας της Ευρώπης. Για να το πετύχουν αυτό, είναι αναγκασμένοι να χρησιμοποιήσουν τα ήδη υπάρχοντα μέσα. Τα δοκιμασμένα και αποτελεσματικά μέσα. Στην πραγματικότητα οι πονηροί Εβραίοι χρησιμοποιούν τις χριστιανικές δυνάμεις εναντίον του ίδιου του χριστιανισμού. Χρησιμοποιούν τις δυνάμεις των προτεσταντών, για να επιβληθούν οι ίδιοι πάνω στον ίδιο τον χριστιανισμό.

Τι θέλουν να κάνουν; Στην πραγματικότητα θέλουν να διαδεχθούν τους προτεστάντες στη θέση τους. Θέλουν να γίνουν οι κυρίαρχοι του χριστιανισμού, χωρίς να είναι χριστιανοί οι ίδιοι. Θέλουν να χτίσουν μια νέα κατάσταση πάνω σε γνωστές και εφαρμοσμένες τακτικές. Οι σημερινοί κυρίαρχοι Εβραίοι θέλουν να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που τους έδωσαν οι αφελείς Αμερικανοί, αλλάζοντας τις κλίμακες. Διεκδικούν την κοσμοκρατορία και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αυξήσουν την ειδική ισχύ τους.

Αυτό κάνουν. Στη θέση της ιδιόκτητης Γερμανίας, που τους επέτρεπε να ελέγχουν μόνοι τους την Ευρώπη, θα βάλουν την ιδιόκτητη Ευρώπη, η οποία θα τους επιτρέψει να ελέγχουν μόνοι τους τον Κόσμο ολόκληρο. Όπως έλεγχαν την Ευρώπη με την ιδιοκτησία της Γερμανίας, έτσι φιλοδοξούν να ελέγχουν τον κόσμο με την ιδιοκτησία της Ευρώπης. Έχοντας εξασφαλίσει τον έλεγχο της αμερικανικής οικονομίας, γνωρίζουν ότι με την ιδιοκτησία της Ευρώπης μπορούν να διεκδικήσουν την κοσμοκρατορία.

Αυτήν την ευκαιρία τούς έδωσαν οι Αμερικανοί. Τους έκαναν διαχειριστές της ευρωπαϊκής κοινωνίας και τώρα οι Εβραίοι θέλουν να ξεπεράσουν αυτά τα "όρια". Θέλουν τώρα να την ομογενοποιήσουν σε επίπεδο τέτοιο, που να την εκμεταλλεύονται πλήρως ...Να κάνουν ό,τι έκαναν στη Γερμανία. Όχι απλά να ελέγχουν τα πάντα, αλλά να τους ανήκουν τα πάντα. Γιατί; Για ν' αποφιλώσουν την ευρωπαϊκή κοινωνία και να κάνουν κυρίαρχη την πλέμπα του προλεταριάτου ...Την πλέμπα, που θα της δώσουν την "ιδεολογία" της Νέας Τάξης μέσα από τα εμετικά ΜΜΕ της Νέας Τάξης ...Την πλέμπα, που θα την οδηγούν εκεί όπου θέλουν με το "καρότο" της επιβίωσης ...Την πλέμπα, που θα τους

δίνει "νομιμοποίηση" με τη γνωστή "democracy", η οποία δεν έχει καμία σχέση με τη Δημοκρατία των Ελλήνων.

Απώτερος στόχος τους είναι να επιβάλουν την αναξιοκρατία ...Την αναξιοκρατία, η οποία θα οδηγήσει τους λαούς στη "σήψη" ...Την αναξιοκρατία, η οποία θα τους δίνει τη δυνατότητα να "διορίζουν" τους υπαλλήλους τους στην ηγεσία των κρατών ...Που θα τους επιτρέπει να ψάχνουν στον κοινωνικό "βόθρο" και ν' αναδεικνύουν τα στελέχη της ευρωπαϊκής πολιτικής διοίκησης. Όταν οι λαοί θα τρέχουν πίσω από τραγουδιστές, βίτζιτες και ποδοσφαιριστές, αυτοί θ' αποφασίζουν μόνοι τους για τους ανθρώπους που θα τους κυβερνάνε. Δεν είναι τυχαίο που στην Ευρώπη των λαών και των πολιτισμών υπάρχουν δεκάδες διάσημοι ποδοσφαιριστές και ούτε ένας διάσημος φιλόσοφος. Αυτός ήταν ο στόχος τους. Για αυτόν τον λόγο "χρυσώνουν" ό,τι χειρότερο μπορεί ν' αναδείξει η κοινωνία.

Ήδη το καταφέρνουν αυτό —όπως βλέπουμε— στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ώρα που οι λαοί χαζεύουν στα γήπεδα και στους διαγωνισμούς ταλέντων, οι Εβραίοι τραπεζίτες, είτε της EKT είτε της FED είτε της Deutsche Bank, είναι αυτοί, οι οποίοι ελέγχουν και διορίζουν τους Ευρωπαίους ηγέτες των Βρυξελλών. Δεν είναι τυχαίο που σε μια Ευρώπη —με την "πείρα" της και το ιστορικό της "βάθος"— επιλέχθηκαν στη θεωρητικά πιο μεγάλη της στιγμή να ηγηθούν άνθρωποι σκουπίδια ..."Κουνάβια" σαν τον Βαν Ρομπάι, "ροφοί" σαν τον Μπαρόζο ή κοινοί χλεμπονιάρηδες σαν τον Όλι Ρεν. Όλοι τους άχρηστοι, διεφθαρμένοι και υπάκουοι —σαν πραγματικοί σκύλοι— στους Εβραίους τραπεζίτες.

Αυτό είναι επίτευγμα των Εβραίων ...Των Εβραίων και των δύο ακτών του Ατλαντικού ...Των Εβραίων, οι οποίοι συνωμότησαν εναντίον των πάντων. Απλά, όπως είπαμε, για να ολοκληρωθεί αυτός ο σχεδιασμός τους, δεν αρκεί μόνον ο έλεγχος της Ευρώπης ...Δεν αρκεί μόνον ο έλεγχος της ηγεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ...Απαιτείται η ιδιοκτησία της Ευρώπης. Επειδή γνώριζαν ότι θα έχουν αντιδράσεις, επέλεξαν την πονηριά και όχι τη δύναμη. Τι έκαναν; Επέλεξαν την προτεσταντική τακτική. Επέλεξαν να μιμηθούν τους Αγγλοσάξονες και να παίξουν το "χαρτί" της Γερμανίας. Θα μιμούνταν τους Βρετανούς, οι οποίοι εκμεταλλεύτηκαν τα συμφέροντα της γερμανικής Πρωσίας, για να για να κατακτήσουν τον υπόλοιπο γερμανικό κόσμο. Με έναν όμοιο τρόπο οι Εβραίοι φιλοδοξούν να χρησιμοποιήσουν τα συμφέροντα της ευρωπαϊκής Γερμανίας, για να κατακτήσουν το σύνολο του ευρωπαϊκού κόσμου.

Όπως οι Βρετανοί εκμεταλλεύτηκαν το "ομόδοξο" των Πρώσων εις βάρος των καθολικών Γερμανών, έτσι και οι Εβραίοι φιλοδοξούν να εκμεταλλευτούν το "ομόρροπο" των Γερμανών —οι οποίοι είναι κατακτημένοι εδώ και μισό αιώνα από τους ίδιους—, για να κατακτήσουν και τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Αυτήν τη "Γερμανία" έβαλαν να "επιτεθεί" στην Ευρώπη και της έδωσαν τους παλιούς συμμάχους της Πρωσίας ...Τους Σκανδιναβούς, τους Ολλανδούς ή τους Βρετανούς. Αυτή η "Γερμανία" της Μέρκελ επιτίθεται σήμερα σε όλη την Ευρώπη.

Αυτός είναι ο στόχος τους. Να κατακτήσουν "βουβά" την Ευρώπη, όπως κατέκτησαν τη Γερμανία. Στόχος τους είναι να πετύχουν την εξομοίωση της Ευρώπης με την Ομοσπονδιακή Γερμανία. Στόχος τους είναι να κάνουν τη μελλοντική Ενωμένη Ευρώπη όμοια με τη σημερινή Ενωμένη Γερμανία. Μια ομοσπονδία εξαρτώμενων και ημιανεξάρτητων κρατών, όπως είναι τα κρατίδια της Γερμανίας. Αυτό μπορεί να γίνει μόνον αν καταφέρει η κατακτημένη Γερμανία της διορισμένης Μέρκελ να "φάει" την Ευρώπη από τους λαούς της, όπως έφαγε η κατακτημένη από τους Εβραίους Δυτική Γερμανία την Ανατολική από τους Ανατολικογερμανούς. Γι' αυτόν τον λόγο στηρίζουν ένα ζώο όπως η Μέρκελ. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν διορίσει στην ηγεσία της Γερμανίας αυτόν τον "θίασο" των άχρηστων, των σακάτηδων και των ανώμαλων.

Σε αυτό το σημείο βρίσκεται και η "βλασφημία" του χαϊβανιού. Οι προτεστάντες Γερμανοί συνεργάστηκαν με τους Εβραίους σε μια ανίερη συμμαχία εις βάρος όχι μόνον του καθολικισμού, αλλά του ίδιου του χριστιανισμού ...Συνεργάστηκαν εις βάρος όλων αυτών, που σήμερα βγαίνει το πιστό και άγριο γερμανικό "χαϊβάνι" και βρίζει ...Εις βάρος όλων των ΡΙΙGS ...Εις βάρος όλων των "τεμπέληδων", των "άχρηστων" και των "παρασίτων", που κατά "σύμπτωση" είναι όλοι τους χριστιανοί, αλλά διαφορετικού δόγματος από τα δουλικά των Εβραίων. Ιταλοί, Ισπανοί, Πορτογάλοι, Ιρλανδοί. Αυτούς τους αλλόδοξους βρίζει καθημερινά η Γερμανία υπό τις εντολές των Εβραίων και την ανοχή των Αγγλοσαξόνων.

...Η Γερμανία, η οποία έχει ισχυροποιηθεί τεχνητά από τα αφεντικά της εις βάρος των "άχρηστων" και των "τεμπέληδων" ...Η Γερμανία, η οποία έχει κυριαρχήσει υπό συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού στην αγορά. Είναι γνωστό ότι έχει χρηματοδοτηθεί και εξακολουθεί να χρηματοδοτείται με προνομιακούς όρους, προκειμένου ν' αποκτήσει την απόλυτη ανταγωνιστικότητά της, όταν όλοι οι άλλοι "αιμοραγούσαν" από τη διαφθορά και την σπατάλη που τους είχαν προκαλέσει τα αφεντικά της Γερμανίας ...Η Γερμανία, η οποία με εβραϊκά χρήματα έχει εξαγοράσει το σύνολο σχεδόν της χριστιανικής βιομηχανικής τεχνογνωσίας, για να παριστάνει την εκ του ασφαλούς ασυναγώνιστη.

Αυτό είναι το αντιχριστιανικό, αντιευρωπαϊκό και αντιγερμανικό παιχνίδι, το οποίο παίζουν οι ασιατικής καταγωγής Εβραίοι του ιουδαϊκού θρησκευματος ...Το παιχνίδι εκείνο, που, για να παιχθεί εις βάρος των θυμάτων, απαιτεί ένα χαϊβάνι να το "παιξει" ...Ένα χαϊβάνι, το οποίο θα προδώσει τον ίδιο του τον εαυτό και τους ομοίους του ...Ένα χαϊβάνι, το οποίο, ως χριστιανός, θα ανοίξει την "κερκόπορτα" του χριστιανισμού σε αλλόθρησκους ...Ένα χαϊβάνι, το οποίο, ως Ευρωπαίος, θα ανοίξει την "κερκόπορτα" της Ευρώπης σε Ασιάτες ...Ένα χαϊβάνι, το οποίο, ως εθνότητα, θα ανοίξει τις "κερκόπορτες" όλων των εθνών, για να τα αλώσει η πιο αμιγής εθνότητα της ιστορίας.

Όλα αυτά τολμούν και τα δοκιμάζουν οι Εβραίοι, γιατί απλούστατα ελέγχουν τη γερμανική "πλέμπα" ...Την αγράμματη "πλέμπα", η οποία σήμερα εργάζεται στα εργοστάσια και τρέμει μήπως χάσει το μεροκάματό της ...Την αγράμματη "πλέμπα", την οποία μπορούν να την ερεθίζουν, δείχνοντάς της και πάλι "είδωλα" ..."Είδωλα" εχθρών, που την "απειλούν"

...Που "απειλούν" το "ψωμί" της ..."Είδωλα", που δείχνει έτοιμη να τα κυνηγήσει και αυτό τρομάζει τους υπόλοιπους λαούς, οι οποίοι γνωρίζουν μέσα από την ιστορία τι συμβαίνει με τη γερμανική "πλέμπα", όταν αυτή αρχίζει και κυνηγάει εχθρούς ...Όταν για άλλους ξεκινάει και άλλους βασανίζει ...Όταν δεν σταματάει με τίποτε, μέχρι να πάρει τις εντολές των αφεντικών της.

Αυτό το αφεντικό τώρα είναι ο πονηρός Εβραίος "νάνος". Ο καχεκτικός "νάνος", ο οποίος κρύβεται πίσω από το γιγαντώσωμο "χαϊβάνι" του Ρήνου και απειλεί ολόκληρο τον κόσμο.

Τα μεγαλύτερα χαϊβάνια της ανθρώπινης ιστορίας.

...Αμετανόητα χαϊβάνια μέχρι τέλους.

Ο αναγνώστης έχει πλέον μια εικόνα του τι συμβαίνει σήμερα στην Ευρώπη ...και εξαιτίας της προδοσίας των Γερμανών ...Εξαιτίας του χαλασμένου "μυαλού" της Γερμανίας ...Εξαιτίας αυτών, οι οποίοι μετατρέπουν τους Γερμανούς σε χαϊβάνια όλων των επιπέδων. Όταν λέγαμε στην αρχή του κειμένου πως, αν αποκαλυφθούν τα μυστικά της Γερμανίας, οι ίδιοι οι Γερμανοί θα την "εγκαταλείψουν", σε όλα αυτά αναφερόμασταν. Είναι θέμα χρόνου ν' ανοίξουν οι μυστικοί φάκελοι αυτού του κόσμου και να εκτεθεί η Γερμανία ανεπανόρθωτα ...Μιλάμε για παγκόσμιο ρεκόρ. Οι Γερμανοί είναι —με διαφορά— τα μεγαλύτερα χαϊβάνια της ανθρώπινης ιστορίας. Ούτε οι πιο άσημες φυλές της Αφρικής δεν έχουν παγιδευτεί τόσο πολύ και για τόσο μεγάλο διάστημα από τους αποικιοκράτες.

...ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟΙ σε όλα τα επίπεδα και για όλες τις ιδιότητες που μπορούν να φέρουν ως άνθρωποι. Δεν υπάρχει ούτε ένα επίπεδο στο οποίο να μην απέτυχαν παταγωδώς ...όχι απλά να επεκτείνουν τα συμφέροντά τους, αλλά να τα προστατεύσουν στοιχειωδώς. Αυτό, το οποίο καταφέρνει να επιτύχει και ο τελευταίος λαός του Πλανήτη, δεν το κατάφεραν οι Γερμανοί. Ως λαός δεν κατάφεραν να υπερασπιστούν ούτε τη θρησκεία τους ούτε το έθνος τους ούτε τα πολιτικά τους δικαιώματα. Απέτυχαν στο επίπεδο της θρησκείας, στο επίπεδο του έθνους, αλλά και στο επίπεδο του πολίτη. Απέτυχαν ολοσχερώς σε όποιο επίπεδο και υπό την όποια ιδιότητα τούς εξετάσει κανείς.

Απέτυχαν ως χριστιανοί, απέτυχαν ως Γερμανοί, αλλά απέτυχαν και ως πολίτες. Ακόμα και ως αγράμματη πλέμπα αποτυχημένοι είναι. Εδώ και έναν αιώνα όποιος θέλει μπορεί να τους "δουλεύει". Το έκαναν οι ομόδοξοί τους Αγγλοσάξονες, είτε ως Βρετανοί είτε ως Αμερικανοί και τώρα το δοκιμάζουν οι αλλόθρησκοι Εβραίοι. Το αποτέλεσμα; ...Τραγικό. Τις περισσότερες φορές, που οι Γερμανοί έχυσαν το αίμα τους, το έκαναν εν αγνοία τους και γιατί αυτό επέβαλαν τα συμφέροντα αυτών που τους "δουλεύουν". Τι λίγες φορές, που έδειξαν να κάνουν τη δουλειά τους χωρίς να χύσουν το αίμα τους —όπως συμβαίνει σήμερα—, είναι επειδή δεν το απαιτήσαν τα αφεντικά τους και όχι επειδή ήταν αρκετά έξυπνοι για να το αποφύγουν.

Μιλάμε για πάνω από έναν αιώνα συνεχών λαθών. Αρκεί κάποιος να πάρει τα πράγματα με τη σειρά και να αξιοποιήσει τις στοιχειώδεις πληροφορίες, τις οποίες οι πάντες έχουν στη διάθεσή τους και θα εκπλαγεί από αυτά τα οποία θα "δει". Είναι —με διαφορά— οι πιο αποτυχημένοι χριστιανοί, εφόσον με την ασχετοσύνη τους απειλούν με απόλυτη καταστροφή την ίδια τους τη θρησκεία. Εξαιτίας της χαϊβανοσύνης τους κάνουν "πλάτες" στους Εβραίους και στην πραγματικότητα παραδίδουν τον χριστιανισμό σε αλλόθρησκους. Εξαιτίας της βλακείας τους συμμετέχουν εν αγνοία τους σε έναν θρησκευτικό πόλεμο, ο οποίος θα υποτάξει τον χριστιανισμό στους Εβραίους.

Αυτό, δηλαδή, το οποίο βλέπουμε σήμερα σαν δήθεν "επίθεση" των "Αγορών" στην Ευρώπη, δεν είναι αυτό που φαίνεται. Είναι αυτό, το οποίο θέλουν οι Εβραίοι να φαίνεται, στην επίθεση την οποία μεθοδεύουν οι ίδιοι, προκειμένου να κατακτήσουν την Ευρώπη. Είναι η επίθεση των Εβραίων τοκογλύφων, προκειμένου να τρομοκρατήσουν τους χριστιανικούς λαούς και να τους αρπάξουν τις περιουσίες τους και άρα τις πατρίδες τους. Είναι η επίθεση των Εβραίων, η οποία υποβοηθάται από την προτεσταντική "συμμορία" του Βορρά. Στην πραγματικότητα η ευρωπαϊκή κοινωνία δέχεται σήμερα μια ύπουλη θρησκευτική επίθεση.

Στην Ευρώπη της τρίτης χιλιετίας διεξάγεται ένας θρησκευτικός πόλεμος για την κυριαρχία πάνω σ' αυτήν ...Ένας ιδιόμορφος θρησκευτικός πόλεμος, εφόσον τον έλεγχο του χριστιανισμού τον διεκδικούν Ιουδαίοι με τη βοήθεια προδοτών χριστιανών. Τέτοιοι προδότες είναι οι Γερμανοί σ' αυτό το επίπεδο ...Πραγματικοί ΕΞΩΜΟΤΕΣ. Προτεστάντες στην υπηρεσία του ιουδαϊσμού με στόχο την άλωση του χριστιανισμού. Εξωμότες οργανωμένοι και πανίσχυροι όσο ποτέ.

Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα. Γιατί; Γιατί έχουν "διαβρώσει" όλες τις άμυνες του καθολικού χριστιανισμού ...Όλες τις άμυνές του και όχι μόνον αυτές του γερμανικού καθολικισμού, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα. Έχουν "διαβρώσει" ακόμα και τις άμυνες της ίδιας της Ρώμης. Γερμανός πρώην ναζιστής και σιωνιστής είναι και ο ίδιος ο Πάπας της Ρώμης ...Γερμανός υπηρέτης των ιδίων τραπεζικών συμφερόντων, που ελέγχουν και τη Μέρκελ ...Αυτός, ο οποίος υποτίθεται θα έπρεπε να υπερασπιστεί τον καθολικισμό από την προτεσταντική επίθεση. Πόσο μάλλον όταν αυτή εκδηλώνεται υπό τις εντολές του ιουδαϊσμού. Θέμα χρόνου είναι να δουν οι χριστιανοί της Ρώμης τον εχθρό έξω από τα "τείχη" της. Θέμα χρόνου είναι να δουν τον Μωϋσή Ante Portas.

Όμως, οι Γερμανοί δεν είναι αποτυχημένοι μόνον ως πιστοί μιας συγκεκριμένης θρησκείας, την οποία όχι απλά δεν υπηρετούν, αλλά απειλούν με αφανισμό. Αποτυχημένοι είναι και ως έθνος, γιατί ποτέ δεν κατάφεραν να εξυπηρετήσουν τα εθνικά τους συμφέροντα. Δεν το κατάφεραν παλαιότερα και δεν το καταφέρνουν και τώρα. Επί έναν αιώνα "πλήρωναν" τα κόστη όλων των πολέμων και στα κέρδη πάντα "απουσίαζαν". Παρόντες στις ζημιές, απόντες στις λείες. Όταν μοιράζονταν οι λείες μεταξύ των νικητών, οι Γερμανοί πάντα έκλαιγαν σε κάποια γωνία δίπλα σε κάποια συντρίμια. Ως γνήσια και

ανυπέρβλητα χαϊβάνια, πάντα λειτουργούσαν με τρομερό εθνικό κόστος υπέρ των συμφερόντων των Αγγλοσαξόνων παλαιότερα και των Εβραίων σήμερα. Από τον σημερινό τους ιμπεριαλισμό αυτοί εισπράττουν μόνον το μίσος. Τα κέρδη πηγαίνουν κατ' ευθείαν στους Εβραίους.

Όμως, όπως απέτυχαν στο συλλογικό επίπεδο, έτσι απέτυχαν και στο ατομικό. Απέτυχαν και ως απλοί πολίτες. Εδώ βρίσκεται και το πιο τρομερό απ' όλα. Ακόμα και ως πολίτες φέρονται ως χαϊβάνια. Η απόδειξη αυτής της αθλιότητας βρίσκεται στη συμπεριφορά τους απέναντι στη σημερινή Ελλάδα και τους Έλληνες. Αντί να συμπαραστέκονται στους Έλληνες για τον αγώνα τους απέναντι στη Νέα Τάξη των τοκογλύφων —οι οποίοι "καταπίνουν" ολόκληρες πατρίδες με τα τεχνητά χρέη που προκαλούν μέσω των διεφθαρμένων ηγεσιών— κάθονται και τους βρίζουν. Αντί να θαυμάζουν τους σύγχρονους Έλληνες, οι οποίοι προσπαθούν έστω να κάνουν αυτά, τα οποία έπρεπε να κάνουν οι ίδιοι πριν από μισό αιώνα, κάθονται και τους απειλούν.

Αυτή είναι βέβαια και η απόλυτη ειρωνεία. Οι Έλληνες δίνουν έναν σχεδόν άνισο αγώνα, του οποίου τα κέρδη, αν τον κερδίσουν, θα μοιραστούν ανάμεσα σε όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς και άρα και στον γερμανικό λαό. Τον ίδιο λαό, ο οποίος στέκεται σήμερα απέναντί τους και είναι η αιτία που ο αγώνας αυτός γίνεται άνισος. Αυτή είναι η ειρωνεία. Οι ίδιοι Γερμανοί, που σήμερα, εξαιτίας της βλακείας τους —και με ζημιά—, στέκονται απέναντι στους Έλληνες, κάνοντας τον αγώνα τους δύσκολο, είναι αυτοί που θ' απολαύσουν κέρδος αν τον χάσουν. Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα, τα οποία όμως έχουν την εξήγησή τους.

Η εξήγηση του γερμανικού μυστηρίου οφείλεται στον τρόπο που λειτουργούν οι Γερμανοί, εξαιτίας των Εβραίων. Όλο το μένος αυτού του γιγαντιαίου χαϊβανιού πέφτει σήμερα στην Ελλάδα, γιατί αυτό βολεύει τους Εβραίους, οι οποίοι είναι τα αφεντικά του. Οι Εβραίοι έχουν πρόβλημα με τους Έλληνες. Φοβούνται ότι οι Έλληνες θα τους δημιουργήσουν προβλήματα ...Προβλήματα σ' ό,τι αφορά τον στόχο της κατάκτησης της Ευρώπης. Τους θεωρούν απείθαρχους, που, αν αφεθούν ελεύθεροι ν' αγωνιστούν υπέρ της πατρίδας τους, θα μπορούσαν να επηρεάσουν και τους υπολοίπους λαούς και να καταστρέψουν τα εβραϊκά σχέδια. Τους θεωρούν ως τους πλέον ανυπότακτους και άρα θέλουν από αυτούς να ξεκινήσουν την ευρωπαϊκή κατάκτηση για όσο διάστημα η οικονομική κρίση θα είναι ελεγχόμενη και θα τους δίνει επιπλέον συμμάχους εναντίον των Ελλήνων.

Σε αυτήν την εβραϊκή εκστρατεία εναντίον των Ελλήνων χρησιμοποιούν τη Γερμανία ...Τη Γερμανία της πλέμπας ...Τη Γερμανία της Bild. Χρησιμοποιούν το γιγαντιαίο χαϊβάνι για την κάμψη του φρονήματος των Ελλήνων. Βάζουν το χαϊβάνι να τους "χτυπάει" ...Να τους "χτυπάει", τη στιγμή που οι ίδιοι οι Εβραίοι τους διατηρούν αλυσοδεμένους ...Αλυσοδεμένους, για να μην αμύνονται ...Να μην αμύνονται, όταν τους λεηλατεί το χαϊβάνι και να μην επιτίθενται, ζητώντας τις πολεμικές αποζημιώσεις που τους οφείλει.

Αλυσοδεμένοι είναι οι Έλληνες από τη στιγμή που οι Εβραίοι κατόρθωσαν και τους "φόρτωσαν" σαν "ηγέτη" τον Εβραίο Γιωργάκη ...Έναν γνήσιο σιωνιστή και δεδηλωμένο οπαδό της παγκόσμιας διακυβέρνησης ...Έναν μισόχαζο προδότη ...Ένα γνήσιο κατακάθι της ελληνικής κοινωνίας ...όμοιο σε αχρησίτεια με τη Μέρκελ, τον Σόιμπλε και τα άλλα τα "παιδιά".

Για να καταλάβει κάποιος το πόσο άδικη είναι η συμπεριφορά του γερμανικού λαού απέναντι στους Έλληνες, θα πρέπει να γνωρίζει μερικά απλά πράγματα. Κατ' αρχήν να γνωρίζει τον λόγο που αγωνίζονται οι λαοί, προκειμένου να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους, τις ελευθερίες τους και βέβαια τις πατρίδες τους ...Οι λαοί, οι οποίοι σήμερα κατηγορούν τη Γερμανία για ιμπεριαλισμό ...Οι λαοί, οι οποίοι ναι μεν βλέπουν ότι η Γερμανία ασκεί ιμπεριαλισμό εις βάρος τους, αλλά δεν γνωρίζουν όλα όσα έχουμε αναφέρει πιο πάνω γι' αυτήν ...Οι λαοί, οι οποίοι δεν γνωρίζουν ότι η ίδια είναι το κύριο θύμα του ιμπεριαλισμού αυτού. Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα, τα οποία οφείλονται στην ιδιαιτερότητα της Γερμανίας και την παγίδευσή της από τους Εβραίους.

Υπάρχει ιδιαιτερότητα στη σημερινή κατάσταση, όπου πρωταγωνιστεί η Γερμανία. Δεν μιλάμε για έναν συνηθισμένο ιμπεριαλιστή, ο οποίος σε κυνηγάει με το μαχαίρι για να σε σκοτώσει. Μιλάμε για έναν φορέα ιμπεριαλιστικού "AIDS", ο οποίος σε κυνηγάει, για να σε "κολλήσει" τη θανατηφόρα αρρώστια του. Μιλάμε για κάποιον, ο οποίος, εκτός από "άρρωστος", είναι και βλάκας, εφόσον δεν στρέφεται εναντίον αυτού που τον "αρρώστησε", αλλά εναντίον των "υγιών" του περιγύρου του. Μιλάμε για κάποιον, ο οποίος δεν μπόρεσε ν' αποφύγει την αρρώστια και προσπαθεί να τη μεταδώσει σε όσους περισσότερους μπορεί.

Αυτό ακριβώς κάνουν οι Γερμανοί εις βάρος όλων των ευρωπαϊκών λαών και βέβαια των Ελλήνων. Αυτό, το οποίο έπαθαν από τους Εβραίους και δεν μπόρεσαν να το σταματήσουν, προσπαθούν να το επιβάλουν και στους άλλους.

Γιατί αντιδρούν οι Έλληνες, για παράδειγμα; Για τα προφανή. Για τα αυτονόητα. Γι' αυτά, τα οποία θα έπρεπε ν' αντιδρούν και οι Γερμανοί εδώ και δεκαετίες και τα οποία θα τους τοποθετούσαν σε ένα κοινό στρατόπεδο. Οι Έλληνες αντιδρούν, γιατί δεν θέλουν να γίνει η πατρίδα τους μέλος της Νέας Τάξης και η εξουσία της να είναι διορισμένη από το γνωστό "διευθυντήριο". Γι' αυτό αντιδρούν οι Έλληνες. Δεν θέλουν η Ελλάδα να καταλήξει σαν την κατακτημένη Γερμανία. Ένα κράτος σκλαβωμένο, που η εξουσία του είναι διορισμένη απευθείας από το ξένο "διευθυντήριο".

Για τι άλλο διαμαρτύρονται οι Έλληνες; Γιατί δεν θέλουν να χάσουν το δημόσιο κεφάλαιο. Δεν θέλουν ως λαός να χάσουν την κυριότητα της λαϊκής περιουσίας. Δεν θέλουν αυτό το ζωτικής σημασίας για την επιβίωση ενός λαού κεφάλαιο να περιέλθει στην κυριότητα των τραπεζών των τοκογλύφων, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι Εβραίοι.

Δεν θέλουν, δηλαδή, οι Έλληνες να πάθουν ό,τι έχουν πάθει ήδη οι "κυρίαρχοι" Γερμανοί. Δεν θέλουν να χάσουν την πατρίδα τους, εφόσον αυτή συνδέεται άμεσα με τη

λαϊκή περιουσία ...Με την κοινή περιουσία, που διαθέτουν ως λαός ...Με την περιουσία που έχει χάσει ο γερμανικός λαός εδώ και δεκαετίες. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει τίποτε που να έχει αξία μέσα στη Γερμανία και να ανήκει στους Γερμανούς. Ό,τι έχει αξία στη Γερμανία, ανήκει στους Εβραίους. Οι Έλληνες φωνάζουν που η Deutsche Telekom απέκτησε με τη βία τον ΟΤΕ, αλλά δεν βλέπουν ότι η Deutsche Telekom δεν ανήκει στη Γερμανία, αλλά στη Deutsche Bank του Εβραίου Άκερμαν και των ομοεθνών του.

Διαμαρτύρονται οι Έλληνες στις πολιτικές που επιβάλλει το Βερολίνο, θεωρώντας ότι απειλείται με αυτόν τον τρόπο η επιβίωσή τους ως έθνος. Πολιτικές απάνθρωπης οικονομικής πολιτικής, που οδηγούν έναν λαό στην υπογεννητικότητα και βέβαια στην απειλή της επιβίωσής του. Ποιοι τις μεθοδεύουν αυτές τις πολιτικές, που απειλούν την επιβίωση των εθνών; ...Οι Γερμανοί. Αυτοί, οι οποίοι ήδη τις έχουν υποστεί ...Οι Γερμανοί, οι οποίοι έχουν τους χειρότερους δείκτες στην Ευρώπη σ' ό,τι αφορά την αναπαραγωγικότητά τους ...Οι Γερμανοί, οι οποίοι ήδη αντιμετωπίζουν έναν δημογραφικό εφιάλτη ...Αυτοί, οι οποίοι ήδη έχουν μπει στη "ζώνη" των "ειδών", που βρίσκονται υπό την άμεση απειλή εξαφάνισης.

Διαμαρτύρονται οι Έλληνες για τις ύπουλες πολιτικές που επιβάλλει το Βερολίνο και έχουν σχέση με τη μεταναστευτική πολιτική. Διαμαρτύρονται στους Γερμανούς για τη μεγάλη συγκέντρωση μεταναστών στην πατρίδα τους ...Την τόσο μεγάλη συγκέντρωση, που απειλεί τις δημογραφικές ισορροπίες. Σε ποιον διαμαρτύρονται; Στο κύριο θύμα αυτών των πολιτικών στην Ευρώπη; ...Στη Γερμανία, η οποία "παραπαίει" δημογραφικά και "αργοπεθαίνει" ως κοινωνία ...Στη Γερμανία, η οποία έχει μια τεράστια μειονότητα ξένων και αλλοθρήσκων, που δημογραφικά ακμάζει, ξοδεύοντας τους γερμανικούς οικονομικούς πόρους.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που θεωρούμε ακόμα πιο τρομερό την αδυναμία των Γερμανών να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους ως πολίτες; Τον λόγο που θεωρούμε ότι έχουν μπει σε μια φάση επικίνδυνη, που απλά θέλουν να κολλήσουν σε άλλους την "αρρώστια" τους; Πολεμώντας την Ελλάδα και τους Έλληνες, δείχνουν πως όχι απλά βρίσκονται σε λάθος στρατόπεδο, αλλά πως δεν κατανοούν ούτε στοιχειωδώς την κατάσταση ...Δεν κατανοούν ούτε καν τη δική τους θέση ...Δεν αντιλαμβάνονται τη δική τους κατάσταση ...Δεν ξεχωρίζουν τους εχθρούς τους από τους φίλους.

Βρίζουν τους "βρεγμένους" αυτοί, οι οποίοι εδώ και μισό αιώνα "μουλιάζουν" σε βρώμικα "νερά". Πολεμούν τους ολιγάριθμους Έλληνες, οι οποίοι δίνουν τον υπερπάντων αγώνα απέναντι σε θηρία, την ίδια στιγμή που και οι ίδιοι είναι θύματα των ίδιων θηρίων. Θυμώνουν με τους Έλληνες, οι οποίοι δανείζονταν και ξόδευαν, για να παράγει η Siemens κέρδη και δεν θυμώνουν που κάποιοι άλλοι ξένοι επιβιώνουν στη Γερμανία, τρώγοντας αυτά τα κέρδη, επειδή απλά "αναπαράγονται" εις βάρος του γερμανικού λαού.

Μιλάμε για μια εντελώς παρανοϊκή κατάσταση. Πολεμούν εκείνους, τους οποίους θα έπρεπε να βοηθήσουν, για να κερδίσουν και οι ίδιοι. Πολεμούν εκείνους, οι οποίοι

αναγκάζονται να "διορθώσουν" τα δικά τους λάθη. Γερμανικό λάθος είναι αυτό, το οποίο σήμερα καλούνται οι Έλληνες να πολεμήσουν. Γερμανικό λάθος είναι η τεράστια ισχυροποίηση των Εβραίων. Οι Γερμανοί έπρεπε να το "καθαρίσουν" πολύ πριν ισχυροποιηθεί σε βαθμό που να απειλεί την Ευρώπη ολόκληρη ...Να το "καθαρίσουν" όταν ακόμα ήταν αδύναμο ...Όταν έπρεπε να καταλάβουν την "παγίδα" που τους έστηνε ο Χίτλερ και δεν την κατάλαβαν ...Όταν έπρεπε να τους εμποδίσουν ν' αποκτήσουν την ιδιοκτησία της πατρίδας τους μετά τον Χίτλερ και δεν τους εμπόδισαν ...Όταν έπρεπε να ερευνήσουν το θέμα του Ολοκαυτώματος και δεν το ερεύνησαν. Τα γερμανικά λάθη πενήντα χρόνων καλούνται τώρα ν' αντιμετωπίσουν όχι μόνον οι Έλληνες, αλλά και οι υπόλοιποι ευρωπαϊκοί λαοί ...Λάθη τεράστια και πολλά και στα οποία προστίθενται και τα σημερινά.

Όμως, αν τους θεωρούμε ως αποτυχημένους πολίτες, αυτό δεν είναι το χειρότερο. Ακόμα και ως "πλέμπα" αποτυχημένοι είναι. Γιατί; Γιατί, αν υποθέσουμε ότι το μόνο που μπορεί να ενδιαφέρει μια "πλέμπα" είναι το κέρδος από τις προσθαφαιρέσεις λογιστικού τύπου και πάλι εμφανίζονται να κάνουν λάθος. Δεν αρκεί να θέλεις να υπερασπιστείς τα συμφέροντά σου. Πρέπει να γνωρίζεις πώς να το κάνεις. Δεν αρκεί να κυνηγάς με πάθος το κέρδος. Απαιτείται ν' αντιλαμβάνεσαι και την έννοια της ζημιάς. Απαιτείται ν' αντιλαμβάνεσαι τη διαφορά μεταξύ κέρδους και ζημιάς. Απαιτείται ν' αντιλαμβάνεσαι το κέρδος, το οποίο πολλές φορές είναι συγκαλυμμένο.

Όταν, για παράδειγμα, απολαμβάνεις επί χρόνια ένα ανάκτορο και φιλοδοξείς να συνεχίσεις να το απολαμβάνεις εις βάρος του ιδιοκτήτη του, δεν αντιδράς αν αυτός σου ζητήσει 100 ευρώ ...Δεν αντιδράς όταν αγνοεί τα δικαιώματά του και σου ζητάει ένα αστείο ποσό ίσα-ίσα για να πάρει ένα κομμάτι ψωμί και να επιβιώσει ...Ένα ποσό τέτοιο, που, ακόμα και σαν ενοίκιο να το εκλάβεις, είναι ελάχιστο. Το ότι σου ζητάει χρήματα, δεν σημαίνει ότι πρέπει ν' αντιδράσεις, γιατί απλούστατα αυτό από μόνο του δεν σημαίνει ότι σε βάζει στη ζώνη της ζημιάς. Πρέπει να είσαι σε θέση να το αξιολογήσεις ως απαίτηση και άρα να γνωρίζεις ποιο είναι το κέρδος που απολαμβάνεις και από πού ξεκινά η ζημιά.

Οι Γερμανοί και σε αυτό το επίπεδο είναι εκτός τόπου και χρόνου. Απειλούν την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη στιγμή που είναι οι πλέον ωφελημένοι από την Ένωση αυτήν. Απειλούν να εγκαταλείψουν το Ευρώ τη στιγμή που το Ευρώ τούς έκανε κυρίαρχους παράγοντες της Ευρώπης ...και από τους ισχυρότερους στον κόσμο. Τώρα, που απλά κάποια πράγματα δυσκόλεψαν και τα θύματα της Ένωσης πρέπει να "σωθούν", ώστε να συνεχίσουν να "ζουν", οι Γερμανοί αντιδρούν. Αντιδρούν οι Γερμανοί στα έξοδα, που θα τους επιβάλει η συνέχιση της "συγκατοίκησης" με τα PIIGS. Καλά κάνουν κι αντιδρούν, αν έχουν ζημιά από αυτήν τη συγκατοίκηση ...θα έλεγε κάποιος παρατηρητής. Είναι όμως έτσι τα πράγματα; 1000 Ευρώ λένε οι ειδικοί ότι θα κοστίσει σε κάθε Γερμανό πολίτη η διάσωση των υπερχρεωμένων κρατών.

1000 ευρώ είναι πολλά για έναν εργαζόμενο. Είναι πολλά για έναν εργαζόμενο, αλλά ελάχιστα για έναν Γερμανό. Γιατί; Γιατί οι Γερμανοί εισπράττουν εδώ και είκοσι χρόνια

μισθούς, εξαιτίας των PIIGS ...Εξαιτίας των υπερχρεωμένων PIIGS. Η Γερμανία ήταν στο χείλος της χρεοκοπίας είκοσι χρόνια πριν. Χάρη στη διαφθορά και την παγίδευση των PIIGS βγήκε στην "επιφάνεια". Έπρεπε να καταστραφούν οι οικονομίες των υπολοίπων ευρωπαϊκών κρατών, για να ακμάσει η γερμανική. Έπρεπε να μείνουν άνεργοι οι μεσογειακοί λαοί και να υπερχρεωθούν, για να δουλέψουν οι Γερμανοί ...Να δουλέψουν για είκοσι και πλέον χρόνια ...Να εισπράξουν μισθούς για είκοσι και πλέον χρόνια. Αν ο λογαριασμός γι' αυτήν την ανέλπιστη σωτηρία είναι αυτά τα 1000 ευρώ, τότε τους βγήκε "τζάμπα".

Γι' αυτόν τον λόγο λέμε ότι, ακόμα και ως "πλέμπα", χαϊβάνια είναι. Πιέζουν τους λαούς, θεωρώντας δεδομένα πράγματα, τα οποία δεν είναι τέτοια. Πιέζουν τους λαούς, νομίζοντας ότι θα τους τα πάρουν όλα σαν "αποζημίωση" ...Νομίζοντας ότι έχουν να κάνουν με ηλίθιους, οι οποίοι θα τρέξουν να ξεπληρώσουν τα αφεντικά των Γερμανών, προκειμένου αυτοί να συνεχίσουν να ταΐζουν τα δουλικά τους. Δεν γνωρίζουν ότι, αν θυμώσουν οι λαοί και διαλύσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Ευρώ, οι πρώτοι που θα καταστραφούν θα είναι οι Γερμανοί. Οι πρώτοι, που θα χάσουν τη δουλειά τους, θα είναι αυτοί, οι οποίοι εξασφάλισαν δουλειά μέσα σε αυτό το "φιλικό" περιβάλλον. Οι πρώτοι, που θα χάσουν τους πελάτες τους, θα είναι αυτοί, οι οποίοι έκαναν τους πάντες εχθρούς τους.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, είναι ότι η κατάσταση φτάνει σε ένα αδιέξοδο ...Σε ένα αδιέξοδο, το οποίο σύντομα θα μας οδηγήσει σε μια νέα πραγματικότητα. Στην ταχύτητα αυτής της μετάβασης θα παίξει ρόλο η σημερινή τεχνολογική ανάπτυξη, στην οποία αναφερθήκαμε στην αρχή του κειμένου. Είναι θέμα χρόνου η Γερμανία να διαλύσει ως κρατικός μηχανισμός και να μπει στο "σεντούκι" της ιστορίας. Αποτελεί ένα πολιτικό "εξάμβλωμα", το οποίο δημιουργήθηκε —και σήμερα εξακολουθεί να υπάρχει— επειδή απλά εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των εμπνευστών του και όχι του γερμανικού λαού ...Ένα κρατικό "κατασκευάσμα", το οποίο επιβίωσε χάρη στην αφέλεια αυτών που το χρησιμοποιούν σαν πατρίδα. Σήμερα στην κυριολεξία εξακολουθεί να υπάρχει η Γερμανία, γιατί απλούστατα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των Εβραίων. Υπάρχει, γιατί απλά είναι το κεντρικό "μαγαζί" τους στην Ευρώπη.

Όμως, αυτή η κατάσταση είναι πλέον αρκετά προβληματική. Για όσο διάστημα ανάμεσα σ' αυτούς, οι οποίοι εξυπηρετούνταν από την ύπαρξη της Γερμανίας, ήταν και οι Αγγλοσάξονες, μπορούσαν να τη διατηρούν με ευκολία στη ζωή. Ως λαός είχαν τον όγκο αλλά και τη δύναμη να το κάνουν. Σήμερα —και βιώνοντας οι Αγγλοσάξονες μια πρωτοφανή κοινωνική και οικονομική παρακμή— αυτό δεν ισχύει. Έχουν εξασθενήσει τρομερά και δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα πάλα ποτέ δικά τους "κάστρα". Ανάμεσα σ' αυτά, τα οποία πλέον απειλούνται με "κατεδάφιση" είναι και οι ειδικές "κατασκευές" τους. "Κατασκευές" όπως η Γερμανία. Οι Εβραίοι, όσο ισχυροί κι αν είναι, δεν μπορούν από μόνοι τους ν' αναλάβουν αυτό το φορτίο. Δεν μπορεί να επιβιώσει η Γερμανία απλά και μόνον επειδή συμφέρει τους Εβραίους.

Ήδη έχει αρχίσει η κατάσταση να δείχνει σημάδια κόπωσης. Η παγκόσμια οικονομική κρίση διαρκώς επιβαρύνεται, χωρίς να οδηγεί πουθενά. Επιβαρύνεται όμως με τεράστιο ανθρώπινο κόστος. Επιβαρύνεται και σκορπάει δυστυχία —αλλά και θάνατο από την πείνα— σε πληθυσμούς, οι οποίοι διαρκώς εξασθενούν. Άνθρωποι έχουν αρχίσει να πεθαίνουν, απλά και μόνον επειδή κάποια κτήνη θέλουν να κερδοσκοπήσουν με τα αποθέματα τροφής.

Όλα αυτά είναι θέμα χρόνου ν' αποκαλυφθούν. Είναι θέμα χρόνου ν' αρχίσουν οι άνθρωποι να μιλάνε ξανά για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Είναι θέμα χρόνου όλα αυτά να γίνουν ένα "πακετάκι" εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας ...Εγκλήματα, τα οποία δεν είναι "ορφανά" ...Εγκλήματα, τα οποία είναι εύκολο ν' αποδοθούν σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Θεωρούμε κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι η Νέα Τάξη Πραγμάτων θα "κλείσει" την πορεία της σε κάποιο ειδικό διεθνές δικαστήριο.

Μέσα σ' αυτήν τη δίνη θα μπει και η Γερμανία. Η Γερμανία, όμως, δεν μπορεί ν' αντέξει μία ακόμα τέτοια δικαστική περιπέτεια για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Ακόμα σέρνεται σε δίκες για τα προηγούμενα εγκλημάτά της. Δεν θ' αντέξει να ξανακαθίσει για ακόμα μία φορά στο "εδώλιο" του κατηγορουμένου. Δεν θ' αντέξει να ξεκινήσει και τη νέα χιλιετία όπως τελείωσε την παλιά. Άλλωστε δεν υπάρχει πλέον λόγος να ξανακαθίσει. Θύμα είναι και η ίδια ...θύμα της βλακείας της. Είναι θέμα χρόνου να μάθουν και άρα να καταλάβουν όλοι ότι ως κράτος δικαιούται να έχει το ακαταλόγιστο. Το δικαιούται, γιατί δεν έχει το "αυτόβουλο", το οποίο αποτελεί προϋπόθεση για νομιμοποίηση της δίκης της.

Η Γερμανία είναι μια απολύτως ξεχωριστή περίπτωση. Δικαιούται να "αθωωθεί" για τους ίδιους λόγους που αθώνονται οι πνευματικά ανεπαρκείς άνθρωποι ...Αυτοί, οι οποίοι δεν είναι υπεύθυνοι και βεβαίως δεν έχουν συνείδηση των πράξεών τους. Δικαιούται να "αθωωθεί" υπό την προϋπόθεση όμως να διαλύσει ως ομοσπονδία κρατών. Δεν γίνεται κάτι διαφορετικό με την περίπτωσή της. Με την ύπαρξή της "κούρασε" τους πάντες. Κούρασε τον Πλανήτη ...τον Κόσμο ...την Ευρώπη ...τους ίδιους τους Γερμανούς ...Κούρασε την ιστορία, τη γεωγραφία, αλλά και τη λογική ...Δεν πάει άλλο. Οι ίδιοι οι Γερμανοί θ' αναγκαστούν να γκρεμίσουν το "κλουβί" που τους επέβαλαν κάποιοι άλλοι.

Μετά από όλα αυτά ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται ότι ο σύγχρονος κάτοικος της Γερμανίας δεν έχει λόγο να υπερασπίζεται τη γερμανικότητά του. Δεν έχει λόγο να υπερασπιστεί τη Γερμανία. Τι να υπερασπιστεί; Εδώ δεν μιλάμε για μια πατρίδα, η οποία απλά "έπεσε" στα χέρια ξένων, όπως έχει συμβεί και με τις πατρίδες άλλων λαών. Εδώ μιλάμε για το απόλυτο "δούλεμα". Μιλάμε για ένα "μαγαζί", το οποίο κάποιοι εφεύραν, για να το δώσουν σε κάποιους αφελείς να το έχουν σαν πατρίδα ...Να πληρώνουν το κόστος του σε αίμα, για να εισπράττουν τα κέρδη του κάποιοι άλλοι. Τι να υπερασπιστεί ο Γερμανός; Να υπερασπιστεί το "μαγαζί", που έφτιαξαν οι Βρετανοί και κατέληξε στα χέρια των Εβραίων; Να υπερασπιστεί την προτεσταντική "πατέντα", η οποία στο τέλος κατέληξε αντιχριστιανικό "εργαλείο"; Να υπερασπιστεί τα πληρωμένα λάθη των υπαλλήλων που τον πρόδωσαν;

Μιλάμε για καταστάσεις μοναδικές. Μαζί με τον σημερινό παγκόσμιο πόλεμο της Νέας Τάξης η Γερμανία χρεώνεται τρεις παγκόσμιους πολέμους σε λιγότερο από έναν αιώνα. Έναν παγκόσμιο πόλεμο έχει κάνει το χαϊβάνι για κάθε "αφεντικό" του. Έναν παγκόσμιο πόλεμο για τους Βρετανούς, έναν για τους Αμερικανούς και τώρα "πολεμάει" για τους Εβραίους. Τι να υπερασπιστεί ο φουκαράς ο Γερμανός; Δεν έχει λόγο να υπερασπίζεται αυτό το κράτος, γιατί δεν έχει λόγο να εκτίθεται. Όταν δεν θα εμφανίζεται ως αξιολύπητο θύμα, θα εμφανίζεται ως αξιομίσητο κορόιδο. Όποιος δεν θα τον θεωρεί μέλος ενός ιμπεριαλιστικού κτήνους, θα τον θεωρεί κύτταρο ενός ανεγκέφαλου χαϊβανιού.

Δεν είναι και ό,τι πιο δελεαστικό να υπερασπίζεται κάποιος την περιουσία του Άκερμαν, του Τρισέ ή του Στρος Καν. Δεν είναι ό,τι πιο φιλόδοξο για κάποιον να υιοθετεί το "όραμα" της Μέρκελ ή του Σόιμπλε. Θέμα χρόνου είναι να τους εγκαταλείψουν όλοι. Σύντομα θα έχουν όλοι οι κάτοικοι της Γερμανίας λόγους να "φρεσκάρουν" τις παλαιότερες μνήμες τους. Τις θρησκευτικές, τις πολιτικές αλλά και τις προσωπικές μνήμες, τις οποίες είχαν πριν υποστούν την εβραϊκή "λοβοτομή".

Για όλους αυτούς τους ανθρώπους θ' αρχίσουν να φαίνονται και πάλι γοητευτικές οι ιδιότητες του Πρώσου, του Σάξονα ή του Βαυαρού ...Πιο γοητευτικές από αυτήν του Γερμανού ...Ιδιότητες αν μη τι άλλο καθαρές κι απαλλαγμένες από κάθε εβραϊκή "χρωστική" ...Ιδιότητες, οι οποίες δεν θα θυμίζουν σε όλους το χαϊβάνι που πρόδωσε τους πάντες, μηδέ εξαιρουμένου και του ίδιου του τού εαυτού. Είναι θέμα χρόνου οι νεότεροι Γερμανοί ν' αρχίσουν να αρνούνται να είναι μέλη του γερμανικού προλεταριάτου, που παριστάνει τη Γερμανία και είναι το αποδεδειγμένα μεγαλύτερο χαϊβάνι της ανθρώπινης ιστορίας. Θέμα χρόνου είναι ν' ακουστεί στην Ευρώπη η πρόταση ..."Δυστυχώς υπήρξα Γερμανός ...αλλά όχι πια".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Δημιουργός της θεωρίας του Υδροχόου